

■ Virtuaaliyliopisto loppuu

Yliopistoilta ei herunut rahaa yhteiskassaan. Uutiset 2

■ Liian läheinen lehtori

Ahdistelu voi alkaa salakalavasti. Sivut 6–7

■ Kirja kestää ikuisesti

Verkko ei ole divarin vihollinen. Vapaalla 14–15

JYVÄSKYLÄN YLIOPPILASLEHTI

*Huippumalliksi
ilman hakua*

KASVOT 19

NUMERO 07/2010

26. HUHTIKUUTA – 9. TOUKOKUUTA

51. VUOSIKERTA

JYVÄSKYLÄN
YLIOPPILASLEHTI
50 VUOTTA

SIVUT 8–13

UUTISET

26.4.2010

TULOSSA

Musiikkikasvatus avaa pääsykoekauden

YLIOPISTOJEN yhteishaku on päättynyt ja kampuksella näkee pian pääsykokeissa kävijöitä. Koekauden avaavat musiikkikasvatuksen pääsykokeet, joiden ensimmäinen vaihe alkaa ja maanantaina 10. toukokuuta.

Ensimmäinen isompi kokelasmassa valtaa kampuksen heti seuraavana päivänä, kun valtakunnallinen kasvatusalan 1. vaiheen VAKAVA-yhteisvalintakoe järjestetään viidessätoista eri salissa Seminaarinmäen ja Mattilanniemen kampuksilla.

Pääsykoekausi jatkuu heinäkuun alkuun. Viime keväänä Jyväskylän yliopistoon pyrki 13 530 hakijaa.

JSN-pomo puhuu median vallasta

SANOMALEHTI Kalevan emerituspäätoimittaja **Risto Uimonen** saapuu Jyväskylään luennomaan median vallasta. Nykyisin Julkisen sanan neuvoston puheenjohtajana toimiva Uimonen on tietokirjailija, joka on julkaissut paitsi median ja politiikan suhteita käsitteleviä teoksia, myös vastikään **liro Viinase**n henkilökuvan.

Ikääntyvien yliopiston järjestämä luento pidetään keskiviikkona 5. toukokuuta kello 14 alkaen yliopiston pääaraknuk-sella. Luento on maksullinen.

Uudet professorit esittäytyvät

NELJÄ UUTTA yliopiston professoria esittäytyy keskiviikkona 12. toukokuuta C1-salissa kello 12–14 opiskelijoille ja muille kiinnostuneille. Historian professori **Jari Ojala** puhuu Suomen yhteyksistä maailmaan, soveltavan kielentutkimuksen professori **Riikka Alanen** kielten oppimisesta, markkinoinnin professori **Heikki Karjaluto** uusista medioista ja matematiikan professori **Xiao Zhong** siitä, mitä matemaatikot tutkivat.

Virtuaaliyliopisto

Yliopistojen yhteisiä verkko-opintoja ei enää koordinoita valtakunnallisesti. Syynä on rahoituksen puute.

2000-LUVUN ALUSSA muodostettu Suomen virtuaaliyliopisto -konsortio lopettaa toimintansa tämän vuoden lopussa. Internetissä tapahtuvaa yliopisto-opiskelua ei jatkossa enää johdeta valtakunnallisesti.

Opetusministeriön rahoituksella käynnistetty yliopistojen yhteinen projekti kaatui taloudellisiin seikkoihin.

”Opetusministeriö rahoitti meitä lähes kymmenen vuotta, alkuvuosina reilusti, sitten vähemmän ja tänä vuonna ministeriö ei rahoita suoraan enää lainkaan. Ministeriö on päättänyt, ettei yliopistojen yhteisiä projekteja rahoiteta, vaan yliopistot yhdessä rahoittavat ne”, Suomen virtuaaliyliopisto -konsortion puheenjohtajana vuodesta 2003 toiminut Vaasan yliopiston rehtori **Matti Jakobsson** kertoo.

Yliopistojen yhteinen rahoitus ei toteutunut. Suomen rehtorien neuvosto käsitteli vuoden 2008 lopussa virtuaaliyliopiston rahoituksen tulevaisuutta ja kirjoitti kannanoton, jossa se esitti virtuaaliyliopiston lakkauttamista ja rakenteiden hallittua purkamista. Jakobssonin mukaan kannanotto ei ollut yllättävä.

”Oli keskusteltu jo pitkän aikaa, että pitäisi löytää uusi tapa toimia.”

VIRTUAALIYLIOPISTO perustettiin vuonna 2001 edistämään tieto- ja viestintätekniikan hyödyntämistä opetuksessa ja opiskelussa. Teknologian hyödyntäminen tarkoitti monessa tapauksessa myös sitä, että kurseja pystyi suorittamaan miltä paikkakunnalta tahansa, sillä teknologia mahdollisti luentojen seuraamisen ja keskusteluihin osallistumisen internetin kautta.

Virtuaaliyliopiston lakkauttaminen ei toki tarkoita valtakunnallisen verkko-opiskelun loppumista kokonaan, sillä sivusto toimi ainoastaan verkkokurssien välittäjänä. Verkko-opetukselta puuttuu kuitenkin vuodenvaihteen jälkeen valtakunnallinen koordinaattori.

Tietyt virtuaaliyliopiston osat jat-

kavat toimintaansa. Tällainen osa on esimerkiksi JOOPAS-sivusto, jonka kautta voi selata eri yliopistojen tarjoamia JOO-opintoja toisten yliopistojen opiskelijoille.

”JOOPAS-sivuston käyttö on ollut kasvussa. Opiskelijat ovat käyttäneet sitä enemmän, ja myös eri oppilaitosten kurssitarjonta on parantunut”, Jakobsson näkee.

VERKKO-OPISKELUN tulevaisuus Suomessa näyttää kuitenkin Jakobssonin mukaan edelleen epävarmalta. Ainakin siinä tapauksessa, jos puuhataan verkossa olevasta laajamittaisesta kurssitarjonnasta, joka olisi avoinna kaikille Suomen yliopistojen opiskelijoille.

”Yliopiston yhteisten projektien ongelmana on aina tavalla tai toisella rahoitus. Suomen virtuaaliyliopiston tyylisiä hankkeita on eri puolilla Eurooppaa lopetettu taloudellisten vaikeuksien takia. Ehkä menestynein hanke on englantilainen Open University, joka on toiminut vuosikymmenien ajan, mutta siellä kurssit ovatkin maksullisia.”

Kysymys on rahasta. Niin kauan kuin yliopistoilla ei ole budjetissaan ylimääräistä, verkkokurssit on helpo nähdä ylimääräisenä kulueränä.

”Verkko-opetus on kuitenkin lisäarvopalvelu opiskelijoille, ja on vaikea motivoida yliopistoja tuottamaan sitä, ellei sitä voida hinnoitella kunnon – ottamatta kantaa, kenen siitä pitäisi maksaa, opiskelijan vai yliopiston.”

JAKOBSSON uskoo edelleen, että virtuaaliyliopiston kaltainen organisaatio olisi tarpeellinen Suomen yliopistojen opetuksen lisänä. Hän näkee, että internetin kautta suoritettaville opinnoille on paikkansa. Kaikki tosin eivät ole samaa mieltä.

”Siitä on kovin erilaisia näkemyksiä, onko kokonaan verkossa tapahtuva opetus pedagogisesti perusteltua vai ei. Mielestäni verkko-opetukselle olisi paikkansa, mutta pelkästään yliopistojen tuottamana se ei oikein taida edetä. Siksi Suomeenkin tarvittaisiin erillinen taho, joka aktiivisesti edistäisi ja organisoi verkossa tapahtuvaa opetusta.”

Mikko Mattlar

Jyväskylä mittasi itsensä tehokkaaksi

Jyväskylän yliopisto ja Åbo Akademi ovat Suomen tehokkaimmat yliopistot. Jyväskylän yliopiston julkaiseman tutkimuksen mukaan Jyväskylä pärjasi yliopistojen välisessä kisassa parhaiten, kun perustutkintojen ja kansainvälisten artikkelien määrä suhteutettiin yliopis-

ton kokonaisrahoitukseen. Pelkkää perusrahoitusta tarkastellessa Åbo Akademi kirii kuitenkin Jyväskylän yliopiston ohi. Tuottavuutta tarkasteltiin vuosina 2005–2009. Tutkijoiden mukaan tulokset osoittavat, että suhteellisen pienelläkin ulkopuolisella rahoituksella voi päästä huipputuloksiin. Merkittävä ulkopuolinen rahoitus ei sen sijaan välttämättä näy tuottavuudessa.

Humanistisen ja informaatioteknologian tiedekunnan tenttejä voi Jyväskylän aikanohdan valita omiin aikatauluihinsa helposti sopivaksi.

Oppimisympäristöistä

VIRTUAALIYLIOPISTON loppumisen ei juurikaan heikennä verkko-opiskelumahdollisuuksia Jyväskylän yliopistossa.

Virtuaaliyliopiston paikalliskoordinaattorina Jyväskylän yliopistossa vuosina 2001–2007 toiminut tietohallintokeskuksen kehittämispalveluiden päällikön **Antti Auerin** mukaan monille virtuaaliyliopiston alaisuudessa alkaneille projekteille löytyi opetusministeriön rahoituksen loppumisen jälkeen yliopiston rahoitusta, joten niitä pystytään jatkamaan Tietohallintokeskuksen ala-

isuudessa.

”Rehtori ymmärsi asian tärkeyden, mistä pitää nostaa hattua hänelle. Meillä rahoitettiin jatkoa hyvin, joten esimerkiksi oppimisympäristöjen kehitystyö on voinut jatkua”, Auer sanoo.

Internet-opiskelun mahdollisuuksia myös hyödynnetään käytännössä, sillä esimerkiksi Optima- ja Moodle-oppimisympäristöt ovat tulleet suosituiksi osiksi yliopisto-opiskelua. Optimassa on Auerin mukaan ollut lukuvuosien aikana parhaimmillaan yli 6 000 aktiivikäyttäjää,

Vanha juhlasali jälleen käyttöön

Vuonna 1883 rakennetun Seminariumin restaurointi on saatu päätökseen. Rakenteiden alta kuorittiin esiin kolmen eri aikakauden tyyliä.

Huonokuntoisen talon rakenteissa oli muun muassa asbestia. Remontin yhteydessä taloon tehtiin hissi.

Parituhatta osoitti mieltään Helsingissä

Parituhatta opiskelijaa osoitti mieltään 21. huhtikuuta Helsingissä maksuttoman koulutuksen puolesta. SYL:n ja SAMOK:n mielenosoitus kulki Senaatintorilta eduskuntatalon portaille, missä joukon otti vastaan opetusministeri **Henna Virkkunen**

(kok.) sekä edustajat kaikista eduskuntapuolueista.

Jyväskylää mielenosoitukseen osallistui bussilastillinen opiskelijoita. "Ehkä nyt tajutaan, että myös eduskuntavaaliehdokkaiden pitää sitoutua siihen, ettei koulutuksen maksullisuutta aiota ajaa vaalien jälkeenkään", totesi JYYn hallituksen kopovastaava **Anna Ojames** (sd.).

Viimeinen vuosi

NATANAEL SINISALO

lässä suorittaa nykyisin eTentteinä. Kirjaston 3. kerroksen tenttiakvaariossa suoritettavaan tenttiin voi ilmoittautua sähköisesti kotoa käsin ja

pidetään Jyväskylässä

mitä hän pitää melkoisena määränä Jyväskylän kokoiselle yliopistolle.

SUURIN OSA kursseista vaatii kuitenkin edelleen läsnäolon. Luentosalissa istumisen rinnalle ei ole näkyvissä laajamittaista mahdollisuutta suorittaa kurssit myös kokonaan verkossa.

"Opettajat eivät ole kovin aktiivisesti pyrkineet siihen. Tällä hetkellä verkko-opiskelun mahdollisuuksien hyödyntäminen on lähinnä yksittäisten opettajien henkilökohtaisen aktiivisuuden varassa. Tiede-

kuntien ja laitosten pitäisi tehdä asiasta määrätietoisia päätöksiä", Auer näkee.

Teknologiaa hyödyntämällä opiskelua olisi mahdollisuus tehdä huomattavasti nykyistä joustavammaksi. Auer väläyttää esimerkkinä kokonaan uuden kesälukukauden rakentamista, jossa kursseja olisi mahdollisuus suorittaa verkossa ja tenttejä voisi tehdä tenttiakvaariossa.

"Kesälukukausi olisi mahdollista toteuttaa jo nykyisillä välineillä."

Mikko Mattlar

ETÄOPISKELU

● www.joopas.fi näyttää tällä hetkellä Suomessa verkossa tarjolla olevia JOO-opintoja.

● Avoimen yliopiston opintoja voi usein suorittaa millä tahansa paikakakunnalla. Jyväskylän avoimen yliopiston kursseja voi käydä eri puolilla Suomea, ja tenttejä voi tehdä myös Helsingin toimipisteessä sekä erikseen sovittaessa muuallakin.

● Vapaissa sivuaineissa saattaa olla irtokursseja, joita voi suorittaa olematta lainkaan läsnä Jyväskylässä.

● Esimerkiksi informaatioteknologian tiedekunnan kurssit "WWW-jul-

kaiseminen" ja "Tietokone ja tietoverkot työvälineenä" pystyy suorittamaan kokonaan etäopiskeluna.

Myös joitakin kielikeskuksen kursseja voi suorittaa itsenäisesti. Lista kursseista löytyy osoitteesta: <https://kielikeskus.jyu.fi/opiskelu/itsenaisesti-suoritettavat-kurssit>.

● Läsnäolon korvaamista esimerkiksi ylimääräisillä tehtävillä kannattaa aina kysyä kurssin vetäjältä.

"Järjestelmä voi olla tosi jäykkä, mutta se riippuu hyvin paljon tapauksesta. Jotkut opettajat voivat olla hyvin joustavia, jos asiasta kysyy", JYYn korkeakoulupoliittinen sihteeri Sami Tuori vinkkaa.

KYSYN VAAN

Miksi Opinkiven saunan väliseinä uusittiin?

JYYN OMISTAMASSA Opinkiven saunatiloissa on ollut rakennuksen valmistumisesta lähtien avattava väliseinä, jonka avulla kaksi erillistä saunaa pystyttiin yhdistämään yhdeksi suureksi tilaksi. Maaliskuun aikana väliseinä korvattiin kuitenkin yhtenäisellä kiinteällä seinällä.

Miksi Opinkiven saunan avattava väliseinä poistettiin, JYY-palveluiden Jari Pihlajasaari?

"Sovittiin porukalla, että laitetaan väliseinä umpeen ja pidetään tiloissa selkeästi kaksi erillistä saunaa. Väliseinän kanssa oli sellainen ongelma, että porukka aukoi ovia väärin suuntiin. Saunan termostaattit putoivat monesti ja menivät pariin kertaan rikki, minkä takia saunan lämmityksen kanssa oli välillä ongelmia. Myös ovet alkoivat olla heikossa kunnossa.

En näkisi, että kiinteästä seinästä on mitään haittaa. Nyt on selkeästi naisten ja miesten sauna."

Onko opiskelijoilta tullut palautetta seinän uusimisesta?

"Ei ainakaan meille. Aiemmin saatiin palautetta, että saunat eivät toimi. Sen jälkeen kun seinä uusittiin maaliskuussa, ei ole tullut yhtään valitusta. Kaikki ongelmat saunan käyttöön liittyen poistuivat."

Kuinka ahkerassa käytössä saunatilat ovat?

"Saunat ovat tosi tehokkaassa käytössä. Esimerkiksi nyt meillä on viikolla joka päivälle on varaus. Ainoastaan sunnuntait on rauhoitettu, jotta siivoojatkin ehtivät viettää vapaapäiviä. Kesää kohti varustusten määrä kuitenkin vähennee."

Juha Korhonen
toimittaja@jyy.fi

Opinkivi, 1 kerros, huoneet
119–120
Keskussairaalan tie 2, 40600
Jyväskylä
Faksi (014) 260 3928
Sähköposti jylkkari@jyy.fi,
nettisivut www.jylkkari.fi
Päätoimittaja **Marja Honkonen**
010 423 4509, paatoimittaja@jyy.fi

Toimittaja **Juha Korhonen**
010 423 4510, toimittaja@jyy.fi
Sivillipalvelusmies **Natanael Sinisalo**.
010 423 4511, sivari@jyy.fi
Kannen kuva: **Natanael Sinisalo**
Painos 7 000 kpl.
Painopaikka
I-print Oy, Seinäjoki, puh (06) 418
6750. ISSN 0356-7362.

NÄKÖKULMIA

REUNAHUOMAUTUS

Tiina
Piilola

Saanko luvan?

ROMANTIKKO ja ihmeisiin uskoja kun olen, aion selvittää tästä kolumnista tanssimalla.

Tanssiin tarvitaan tietenkin partneri. Oma mies tuntuu melko mielikuvituksettomalta ratkaisulta, niin että jotain omaperäisempää olisi syytä keksiä... **Vesa-Matti Loiri!**

Olen samaa mieltä kuin **Kreetta Onkeli** *Kutsumuksessaan*: Vesa-Matti Loiri on Suomen viimeinen kutsumustaiteilija. Mutta siinä ongelma onkin – ehkä en olisi Veskulle tarpeeksi omaperäinen. Ehkä hän pitäisi tanssiani persoonattomana ja luonteettomana.

Ei sittenkään Vesku, kutsumustaiteilijoisia on jotain pelottavaa.

ENTÄ JOKU NAINEN? Virpi Kuitunen?

Ainakin hänellä olisi aikaa. Toisaalta hän saattaisi saada selville, että olen toimittaja ja heittäytyisi hankalaksi. (Epäilen, että **Sarasvuo** on aivopessyt hänet vihaamaan toimittajia.) Eipä silti, jos olisin julkkis, mietisin itsekin kahdesti, suostuisinko toimittajan kutsuun.

Jos hyvin kävisi, **Alexander Stubb** sanoisi kyllä ja kutsuisi minut vastavuoroisesti Lappiin – mutta tiedä vaikka törmäisin kelo-honkahuvilassa **Catherine Ashtonin**. Ja mistä ulkoministerin kanssa voisi puhua? Kirgistanin vallankumouksesta? Kreikan talousongelmista? Paras urheilusaavutukseni on pronssi pituushypyssä 10-vuotiaana Oulaisten koulujen välisissä, joten siitäkään ei irtoaisi Stubbin kanssa jutunjuurta.

HEI! MIKSI lähteä merta edemmäs kaalaan? Juuri äskenhän tässä oli **Henry Laasanen**, joka väitti *Jylkkärissä* (06/2010) jotain sellaista, että romantiikka esineellistää miehen. Hänet minä haluankin tanssipartnerikseni.

Pyytäisin hänet herkkään wienervalssiin ja houkuttelisin sitten meille katsomaan *Nottinghilla*. Nyhkiessämme leffan edessä joisimme ihania flirtineja ja muistelisivamme teini-ikää sekä ensimmäisiä ihastumisiamme – aikaa, jolloin maailma oli täynnä ruusunpuna ja uskoa siihen, että mitä tahansa voi tapahtua.

Jos joku näkee Henryä, kertokoon hänelle, että kutsu wienervalssiin ja romantiikan elvytysiltään on voimassa.

Niin hyvin kuin osaamme

Kun ylioppilaslehti täyttää 50 vuotta, sen pääkirjoituksessa pitäisi tehdä suuria linjauksia. Harmillista vaan, että suurten linjausten aika on ohi.

Vanhoja Jylkkäreitä selatessa saa huomata, etteivät edeltäjämme pelänneet tunnustaa poliittista väriä tai kirjoittaa hyvän maun rajoille olevia kuvatekstejä. Kannessa on nähty niin naisten kuin miesten elimiä, ja otsikoissa on viljelty kirasanoja. Takana oli halu tehdä muista lehdistä poikkeavaa, raikasta ja uutta journalismia – siis kapinoida.

Kulttuurisodan puolestamme taistelleiden ikäluokkien työllä on korvaamaton merkitys *Jylkkärin* historiassa. Kaupunkiin avattiin uomia, joita pitkin keskuuteemme saattoi lipua kriittistä keskustelua, näkemyksellistä kulttuuria ja ilokiveen kondomiautomaatti. Tantit säilytettiin ja yliopisto suututettiin. Taidettiinpa muutaman opiskelijapolitiikonkin tunteita loukata.

Mutta mitä jää meille, jotka saamme painaa lehteen mitä tahansa ilman, että se hetkauttaa ketään? Kun pillujuttu-

pääkirjoitus

26. huhtikuuta 2010

Kun muut puhuvat riittävästä laadusta, pitää ylioppilaslehdessä tehdä raikasta ja poikkeavaa.

ja painetaan jokaiseen ilmaisjakelulehteen, mikä jää mediakentän ikuisen uhmaikäisen tehtäväksi?

Vastaus on sekä helppo että hankala. Ennen kaikkea ylioppilaslehden tehtävä on olla sukupolvensa äänitorvi: kammottava sananvapauden ase, jolla puolustaa oikeudenmukaisuutta, keskeneräisten asioiden julkisuutta ja opiskelijaa suhteessa yliopistoon, kaupunkiin ja valtiovaltaan.

Yhteiskuntakritiikin siemenet on kaivettava syvemmältä. Siksi *Jylkkäri* ei voi enää julistautua olevansa feministinen, kulutuskriittinen, kokoomuslainen, vihervassaripaska tai härski. Se ei ole aina oikeassa, kuten 1960-luvulla.

Marja Honkonen
paatoimittaja@jyy.fi

TOIMITUS SUOSITTELEE

BIOENERGIA-ALA (oppiaine).

Millä tankkaat ja millä lämmität, kun öljyvatrat loppuu? Bioenergia-ala on tulevaisuutta.

KESKI-ikä (vaihe).

Seuraavaksi *Jylkkäri* ostaa moottoripyörän ja vaihtaa puolison nuorempaan.

TULIVUORI (purkautuja).

Vuoden ympäristöteko myönnettäkään Islannille.

Ahdistelua isällisyydellä

Häirinnän kohteeksi voi joutua huomaamattaan yllättävältäkin taholta.

JYVÄSKYLÄN yliopistossa opiskeleva **Emma** oli pitänyt aiemmin ahdistelun kohteeksi joutuvia arkoina ressurkoina eikä uskonut, että voisi joutua itse sen kohteeksi. Toisin kävi. Alussa Emma pitikin naimisissa olevan opettajansa **Jounin** käytöstä vain tämän luonteeseen kuuluvana isällisyytenä ja ystävällisyytenä.

”Ahdistelu alkoi niin salaviihkeästi, etten aluksi edes tajunnut sitä. Sivistynyt ihminen voi ahdistella ovelasti. Nyt ymmärrän hyvin, miksi monet sanovat, että tilanteesta on vaikeaa päästä ulos”, Emma kertoo.

”Vieläkin joskus mietin, mitkä olivat todellisia seksuaalisia kommentteja, mitkä omaa ylitulkintaani, mutta sitä, että hän lopulta melkein valui autossa päälleni viereiselle

” Emma

Ahdistelu alkoi niin salaviihkeisesti, etten aluksi edes tajunnut sitä.

penkille käsi reidelläni ja nenä kovassani, ei voi tulkita väärin.”

Vähittäinen lähestyminen kesti parisen vuotta ja fyysisesti läheistä kontaktia Jouni yritti muutamia kertoja vuoden aikana. Jouni osasi taitavasti sitoa Emmaa henkisesti otteella itsestään riippuvaiseksi. Hän esimerkiksi antoi olettaa, että Emmen uralla eteneminen onnistuu hänen kauttaan. Jouni kehui usein Emmen ulkonäköä ja arvosteli hänelle toisia ihmisiä.

EMMA EI JOUTUNUT kokemaan kertaakaan fyysistä uhkaa, mutta tilanteet olivat aina kiusallisia tai ahdistavia.

”Yritin pyristellä tilanteista heittäytymällä rempseäksi tai olemalla korostetun asiallinen ja tehokas. Yritin osoittaa kaikin tavoin, että tämä ei ole minulle mitenkään romanttinen tai eroottinen tilanne. Usein sainkin sillä tavalla luotua etäisyyttä ainakin vähäksi aikaa.”

Emma puhui asiasta ystäviensä

kanssa ja mietti jopa asian julkistamista. Ahdistelutilanteet tapahtuivat aina silloin, kun oppilas ja opettaja olivat kahden kesken, joten todistaminen olisi ollut vaikeaa.

”Kuulin työstä, joka oli aikaisemmin kertonut kesken seminaarin muun opetushenkilökunnan läsnäollessa, että sama mies oli ahdistellut häntä. Mies oli torjunut syytöksen loukkaantuneena, eikä kukaan ollut uskonut tyttöä.”

Jouni tarjosi Emmalle usein autokyytiä ja saattoi pitää Emmen reidellä ajaessaan. Tilanne aiheutti Emmassa eniten epäuskoa ja ihmetystä siitä, miksi hän ei saanut aiemmin pysäytettyä ahdistelua. Hän alkoi myös vältellä tilanteita, joissa pelkäsi joutuvansa olemaan opettajan kanssa. Usein opinnoista keskustelemiseen varatut ajat kuluivat muissa merkeissä. Jouni saattoi uskoutua Emmalle hyvinkin henkilökohtaisista asioistaan.

”Hän odotti minun tekevän selkoa ihmissuhteistani, antoi isällisiä neuvoja ja palasi aiheisiin aina uudelleen. Olin kiusaantunut, mutta kohteliaisuuttani en saanut sanottua, että asiani eivät kuulu hänelle. Hän muistutteli koko ajan tulevasta yhteistyökuvioista ja siitä, kuinka tärkeää on, että olen rehellinen.”

LOPULTA EMMA päätti lopettaa yhteydenpidon Jouniin ja niin ahdistellulle saatiin päätös. Irtautuminen

tarkoitti käytännössä sitä, että Emma ei ollut enää Jounin silmissä luotettava. Jälkeenpäin Emma kuuli Jounin arvostelleen häntä toisille ihmisille. Tällöin hän koki epävarmuutta tilanteissa, joissa joutui miettimään, mitä Jouni oli mahdollisesti saattanut puhua hänestä. Myös opiskelumotivaatio laski.

Emma toivoo keskustelua erityisesti siitä, missä kulkee läheisyyden rajat opiskelijan ja opettajan välillä; mitä opettaja voi esimerkiksi kysyä ilman, että se on tungetelevaa. Lisäksi tulisi ottaa esille se, minkä verran opettajien ja opiskelijoiden keskinäiset välit vaikuttavat etene- mismahdollisuuksiin.

Virpi Kirves

Jutussa esiintyvien henkilöiden nimet on muutettu.

” Emma

Yritin osoittaa kaikin tavoin, että tämä ei ole minulle mitenkään romanttinen tai eroottinen tilanne.

Tyypillisintä kymmenen kuukauden piina

AHDISTELU ja väkivalta kuuluvat myös suomalaisen yliopistomaailmaan. Useimmiten ahdistelija on uhrin tuttu, kuten entinen miesystävä tai avopuoliso.

Vaikka suurin osa ahdistelijoista on miehiä, voi ahdistelija olla yhtä hyvin nainen. Tämä käy ilmi tuoreesta Helsingin yliopiston **Katja Björklundin** psykologian väitöksenä. Hän tutki ahdistelun ja väkivalan ilmenemistä yliopistossa ja havaitsi ne varsin yleisiksi ilmiöiksi. Lähes puolet haastatelluista oli kokenut ahdistelua jossain vaiheessa elämäänsä ja joka viides yleistä väkivaltaa.

YLIOPIPPILAIDEN terveydenhoito-säätiöllä työskentelevä Björklund uskoo, etteivät ahdistelutapaukset usein näy heillä asti. Hyvin usein ahdistelija on iältään ahdisteltavan ikää.

Ahdistelu voi kestää muutamasta kuukaudesta useampaan vuoteen. Keskimäärin ahdistelu kestää kym-

” Katja Björklund

Yhteydenottoihin vastaaminen voi olla ahdistelijalle palkitsevaa ja näin häirintää ylläpitävää.

menen kuukautta. Björklundin tutkimuksesta ei käy ilmi, miten usein ahdistelija on opettaja.

AHDISTELU voi aiheuttaa yleistä fyysistä ja psyykkistä huonovointisuutta, tunne-elämän häiriöitä ja pitkäaikaista stressiä. Ahdistelun kohde voi alkaa myös välttämään tiettyjä tilanteita ja paikkoja.

Psykologi kehottaakin hakemaan apua silloin, jos asia alkaa pyöriä jatkuvasti mielessä tai siitä on muuta

psyykkistä tai fyysistä haittaa. Hän tietää, että moni ei ota yhteyttä terveydenhuoltoon tai poliisiin, koska pelkää, ettei häntä oteta vakavasti.

”Ahdistelu ja häirintä voivat äityä myös vakavampiasteiseksi. Tärkeintä on, että sanoo kerran ahdistelijalle, että lopeta, eikä pidä tämän jälkeen yhteyttä häneen. Yhteydenottoihin vastaaminen voi olla ahdistelijalle palkitsevaa ja näin häirintää ylläpitävää.”

Björklund toivoo, että yliopisto voisi ottaa väkivallan ennaltaehkäisyyn huomioon esimerkiksi kriisisuunnitelmissaan. Myös yhteistyötä terveydenhuollon, yliopiston ja lainvalvojen välillä tulisi kehittää.

Björklundin kyselytutkimukseen osallistui 1 520 yliopisto-opiskelijaa, joista 615 vastasi ahdistelukyselyyn ja 905 kyselyyn väkivaltakokemuksista. Björklund on valmistunut aikoinaan psykologiksi Jyväskylän yliopistosta.

Virpi Kirves

MITEN TOIMIA HÄIRINTÄTILANTEESSA?

● Häirintä on esimerkiksi työn tai ihmisen jatkuva, perustetonta arvostelua, mustamaalaa mista tai muuta asiatonta käytöstä. Seksuaalinen häirintä ja ahdistelu on ei-toivottua ja yksipuolista joko fyysistä tai sanallista seksuaalista käyttäytymistä, joka tuntuu sen kohteesta inhottavalta ja herättää kielteisiä tunteita.

● Jos kohtaat häirintää, ilmaise häiritsijälle selkeästi, yksinkertaisesti ja johdonmukaisesti, että koet hänen käyttöksensä ei-toivotuksi ja epämiellyttäväksi.

● Kirjaa ylös häirintätapausten jälkeen tapahtuma-ajat ja -paikat ja kuvaile tapahtumaa mahdollisimman tarkkaan. Säilytä todisteet, esimerkiksi sähköpostit.

● Jos häirintä jatkuu huomautuksistasi huolimatta, ota yhteyttä häirintäyhdyshenkilöön. Opiskelijoiden häirintäyhdyshenkilöinä yliopistolla toimivat yliopilaskunnan sosiaalisuhteeri Karoliina Vainikainen (soposih-teeri@jyu.fi) ja Juho Suorti (ju-suortt@jyu.fi). Kaikki yhteydenotot käsitellään luottamuksellisesti.

● Työpaikalla tapahtuvasta häirinnästä kannattaa kertoa työnantajalle, työsuojeluvaltuutetulle tai luottamusmiehelle. Työturvallisuuslaki velvoittaa työnantajan puuttamaan häirintään, kun hän on saanut tiedon terveydelle haittaa tai vaaraa aiheuttavasta tai epäasiallisesta käytöksestä.

Koonnut: Marja Honkonen

Ahdistelun kohteeksi joutuminen saat

den varjolla

NATANAEL SINISALO

taa tehdä opiskelemisestakin hankalaa.

JYYPÄÄ

Kirjoittaja on JY:n hallituksen jäsen.

Anna
Ojamies

Opiskelija ei ole vain opiskelija

KEVÄT ON mennyt nopeasti. Kouluajoista päähän on pinttynyt vuosikello, jonka mukaan vuoden päättää kesäkuun alussa jaettava kevättodistus. Yliopisto-opiskelijan lukukausi päättyy kuitenkin jo huhti-toukokuussa. Vappu on monille kevään viimeinen juhla tutussa opiskelijaporukassa. Jäljellä on enää pari tenttiä ja ehkä muutama luento. Osa siirtyy vapun jälkeen kesätöiden pariin.

KEVÄT ON opiskelijalle vaikeaa aikaa. Toisaalta on mukavaa saada lukuvuosi päätökseen, mutta toisaalta vuoden aikana kertyneet tekevämmät esseeet ja uusintatentit saattavat musertaa. Mieltä painaa myös lähes neljän kuukauden "kesäloma". Vuosikolmannekselle tulisi keksiä jotain, millä itsensä elättää. Kesätöitä on vähän tarjolla, osa-aikaista työtä koko vuodelle saa usein helpommin.

Monella onkin kesällä edessä lisää opiskelua ja kesätyöttömyys, muutamilla jopa kodittomuus. Paineet ovat kovat, sillä tieto kesätöistä saapuu myöhään, eikä kesäopinnoista aina saa muovattua mielekästä pakettia. Aina ei edes voi olla varma, onko se salainen vähimmäismäärä opiskelua tullut täyteen. Opiskelija elää jännityksessä ja tulosvastuussa kesälläkin. Kesää ei voi lomaila kevyin sydämin. Tai sitten lomaa ei ole.

OPISKELIJAEELÄMÄSTÄ puhutaan väliaikaisena elämänvaiheena, mutta väliaikaisuus on suhteellista. Suomessa yliopisto-opiskelut aloitetaan verraten vanhana ja niiden ohella tehdään pakon edessä töitä, hoidetaan perhettä tai jopa pyöritetään yritystä.

Vaikka opetusministeriön työryhmä onkin esittänyt keinoja opiskelijoiden nopeuttamiseksi, on tämä se todellisuus, minkä kanssa juuri nyt eletään. Ei opiskelija ahneuttaan tai piruuttaan töitä tee – muun elämän pyörittäminen opiskelijan ohella ei ole helppoa. On epäkiitollista, jos aikataulultaan ei pysty keskittymään mihinkään kunnolla ja elää silti köyhyyserajan alapuolella. Ei ole tarpeeksi hyvä opiskelija, eikä varsinaisesti vuoden työntekijäkään.

Näin kaupanalan lakon alla itselleni on ollut vaikeaa hahmottaa, että olen myös työssäkäyvä ihminen. Oman identiteetin määrittäminen voi olla opiskelijalle vaikeaa. Sitä on yhdelle opiskelijalle, toiselle ehkä kassantähti tai järjestöjyvä. Näin keväällä pitäisi pystyä iloitsemaan saavutuksistaan ja myöntämään itselleen hengähdystauko. Loppujen lopuksi vain itse voi tietää, oliko vuosi hyödyllinen ja mikä siitä teki arvokkaan.

Enää ei vertailla kevättokareita koulunpihalla, elämä ei enää ole ihan niin yksinkertaista.

**VINKISTÄ
VAARI**

Ikinuori, 75-vuotias Toivo Tehokas neuvoa tällä palstalla nuorta polvea tietokoneiden ja sovellusten käytössä. Lähetä kysymyksesi osoitteeseen: palvelupiste@jyu.fi.

HEI TOIVO. Haluaisin vihdoin päästä netti-aikaan! Kysymys kuuluu, onko mahdollista saada omat kotisivut yliopiston palvelimelle? Entä mistä osoitteesta löydän ne julkaisun jälkeen?

TOKIHAN TÄHÄNKIN vinkki löytyy! Aluksi aktivoit henkilökohtaisen kotisivutilasi ja tämän jälkeen siirrä tekemäsi sivut joko ssh-yhteyttä käyttäen kotikoneelta tai suoraan resurssienhallinnan kautta yliopiston koneelta.

Kattavan ohjeen löydät osoitteesta <https://www.jyu.fi/thk/ohjeet/tutoriaa> lit/henkilökohtaiset-kotisivut. Sivujasi voivat kaikki käydä tämän jälkeen ihastelemissa osoitteesta <http://users.jyu.fi/~omakayttajatunus>. Lopuksi vielä muistutuksena, että näissäkin asioissa pitää muistaa noudattaa lakeja, asetuksia ja tekijänoikeuksia!

Nimim."Kohta nettiguru"

Toivo Tehokas, THK

Mitä ylioppilaat siitä ylioppilaat huoo

Jylkkäri on kirjoittanut 50 vuotta samoista aiheista: yliopiston hallinnosta, politiikasta, kulttuurista ja tietysti seksistä.

Teksti: Marja Honkonen

”Don Puntila ja demokratian tuulimyllyt”

YLIOPIPPILASKUNNAN haaveet opintodemokratiasta saivat ponnahtaa vuonna 1967, kun ensimmäiset opiskelijat pääsivät edes nimellisesti mukaanyliopiston hallintoon. Halu valtaan kuitenkin kasvoi.

Numerossa 4/1970 julkaistiinkin avoin kirje kansanedustajille, jotka vastustivat ”mies ja ääni -periaatteen välitöntä toteuttamista yliopistomme hallinnossa”. Erityisesti kylmää vettä sai niskaansa sosiaalidemokraattisen puolueen kansanedustaja **L. A. Puntila**, jonka aikomukseksi nähtiin vesittää koko hallinnonuudistus. Muutamaa numeroa myöhemmin lehden kansi julisti opiskelijalakkoa, ja pian julkaistiin myös ”anti-YLIOPIPPILAS-lehtinen”, jonka sivuilla opiskelijaedustuksen tarpeellisuutta hallinnossa tosin myös epäiltiin:

”Onko sillä seikalla paljonkaan ylioppilaan viihtyisyyttä lisäävää vaikutusta, jos hän määrävuosina saa myös yliopistotasolla osallistua manipulaattoriensa valintaan?”

Lopulta uudistus kaatui eduskunnassa.

Hallinnonuudistukset ovat puhuttaneet *Jylkkärissä* myös 1980- ja 2000-luvulla. Keskeisenä pelkona on aina ollut professorien vallan kasvaminen.

”Asunnon opiskelija joka syksy etusivulla”

VUOSI 1967 oli ”ylioppilaskuntapolitiikan vuosi”, jolloin toiminnan painopiste siirtyi opinto- ja sosiaalipoliittisiin tavoitteisiin. Tavoitteet leimasivat myös pääkirjoituksia ja *Jylkkärin* merkitys opiskelijan etujen vartijana korostui. Kantaa otettiin myös opetuksen laatuun.

”Pitkän opiskeluajan ja keskeyttäneiden suuren määrän pitäisi olla selviä oireita myös siitä, että on muutakin korjattavaa kuin pelkkä opintotuki ja asutuskysymys”, päätoimittaja **Esko Hänninen** kirjoitti numerossa 5/1967.

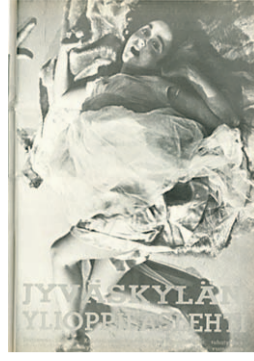
Opiskelijoiden surkea raha- ja asuntotilanne on ollut ylioppilaslehden keuhko myös myöhemmin. Numeron 22/1973 kannessa patsasteli nuotiolla lämmittelevä ylioppilas vieressään otsikko ”Asunnon opiskelija joka syksyn etusivulla”. Itse jutussa kannetaan huolta muun muassa 150–200 markan kuukausittaisista huonevuorkista.

Vuoden 1997 numerossa 10 kannettiin jo huolta tuhannen markan kuukausibudjetista:

”Opiskelijan budjetti 1997 ei mahdollista sisäfilettä ruokapöytä”, kuului otsikko.

Opiskelijoiden asuntotilanne on huolestuttanut ylioppilaslehdessä vuodesta toiseen. Tilanne ei ole muuttunut edes vuosikymmenissä, sillä asuntoasiat olivat Jylkkärin ykkösuutisena myös syksyllä 2009.

tänään, mennäkin

opiskelijan toimeentulosta,

Vuonna 1974 Jylkkärin päätoimittajan pestiä havitteli muun muassa nykyinen Jyväskylän kaupunginjohtaja Markku Andersson.

”Kokoomuksen hampaat ylioppilaslehtien niskassa”

JYLKKÄRI oli 1960-luvun ajan leimallisesti kirkkaanpu-nainen, kunnes ylioppilaskunnan edustajiston porvaririntama vuonna 1972 julkaisi epäluottamuslauseensa lehden linjalle. Silloisen päätoimittajan **Lauri Perkin** kaksivuotiskauden päätyttyä edustajisto siunasikin yksimielisesti seuraajaksi keskustalaisen **Pekka Alarodun**.

Ennen pestinsä loppua Perkki ehti julkaista näyttävät teemanumerot Leninin syntymästä, marxismi-leninisin tulkinnasta sekä lukuisia juttuja kevään 1971 metalilyöläisten lakosta. Muita ylioppilaslehtiä *Jylkkärissä* pidettiin ”rutikuivina ja omituisen vasemmistokatkeruuden sävyttäminä”. Kuraa niskaansa sai myös ylioppilaskunta, joka lehden mukaan sovelsi ”mitä jyrkintä rotuerottelua” ”ei harvalukuisen” ja ”eikä ihan pienipalkkaisenkaan” virkamiehiston ja muun henkilökunnan välillä – samalla vaatien työelämään tasa-arvoa ja samanpalkkaisuutta.

Seitsemänkymmentäluvun lopulla ylioppilaskuntapolitiikan epäpolitisoituminen näkyi ensimmäisenä *Jylkkärissä*. Vaikka silloinen päätoimittaja **Harri Saukkomaa** arvioikin myös ylioppilaskunnan toimia kärkevästi, lehden linja siirtyi puoluepolitiikasta kohti journalistisia ihanteita. Ainoana kuukausipalkkollisena Saukkomaan tavoite oli koota lehdelle taitava avustajakunta.

”Minulla oli hyviä kirjoittajia. Lopetin päätoimittajan viran kaksikymmentäyksivuotiaana kehitettyäni sitä ennen psykosomaattista vatsakatarran. Myöhemmin olen todennut, että koska en silloin saanut mahahaavaa, en saa sitä myöhemminkään”, Saukkomaa on kertonut.

”Hys! Tantit!”

NIITELMÄ-LEHDEN vaihdettua nimensä *Jyväskylän Ylioppilaslehdiksi* uusi toimitus antoi ohjelmajulistuksen, jossa se lupasi täyttää lehden arvosteluilla, esseillä ja kulttuuripoliittisilla artikkeleilla. Tämä oli toimituksen mukaan tarpeen, koska Jyväskylä oli ”kulttuurin kannalta samaa kaupunki”.

”Ylimpinä mestareina häärivät keski-ikäiset naisihmiset, tanttien henki valitsee. Tarvitaan raikasta vettä, nuorta elinvoimaa, uomat on avattava, sameus hälvennettävä, tantit säilytettävä. Me olemme sen tekävä”, numerossa 9/1961-linjattiin.

Tanttien huumorintajua koetteli esimerkiksi **Minna Canthin** patsashankkeen vastustus. Toimitus tosin myönsi sen liian suuret mittasuhteet saaneeksi mainostempuksi.

Varsinkin ensimmäisinä vuosikymmeninä *Jylkkäri* julkaisi vilkkaasti teatteriin, musiikkiin ja kirjallisuuteen liittyviä juttuja. Lehden arvostelijakuntaan ovat kuuluneet muun muassa ohjaaja **Kalle Holmberg** ja muusikko **Heikki Salo**, joka hankki levyarvosteluilla ruokarahaa.

”Kuuntelin levyn Musicalla ja menin myymään sen sitten yliopistoaukiolle. Sillä rahalla pääsin Lozzille syömään”, Salo muistelee.

”Keväisiä tunteita”

UUDEEN 1993 13. numeron kannessa päätoimittaja **Jouni Vauhkonen** julkaisi keitossa olevan peniksen.

”Kyse oli sattumasta. Pyrimme yllättämään lukijoita muutenkin iltaehtimäisin keinoin, ja kun jotkut pippelikalenterin tehneet tyypit tarjosivat kuvia käyttöömmehyödynsimme kuvastoa useammankin kerran. Mitään sisällöllistä perustetta en kannelle muista, mutta näin jälkikäteen ajatellen lama-ajan tuntoja se heijastelee mainos-ti. Omalla omituisella tavallaan”, Vauhkonen kertoo.

Sittemmin *Jylkkärin* kannessa ovat esiintyneet tissit, vagina sekä tennissukka puettu miehen elin. Sukupuolisuuhteita käsiteltiin tosin kauniisti ja vihjaillen jo lehden historian aivan ensimmäisessä numerossa, vapulehti *Tärskysssä*, jolla kerättiin rahaa ylioppilaskunnan rakennuskassaan. Lehdessä julkaisiin muun muassa ”luonnon heräämistä” käsittelevä juttu *Keväisiä tunteita* ja leikkimielinen seuranhakuilmoitus.

Lähteet: Jyväskylän Ylioppilaslehden vuosikerrat JYX-arkistossa, Lamberg, Marko: Nuoruus ja toivo, Mika Remes: Ylioppilään äänitorvi. Jyväskylän Ylioppilaslehti vuosina 1960-1980. Pro gradu -työ.

KOLUMNI

Eero Ojanen

Olen yhä sitä mieltä

OLEN YHÄ SITÄ MIELTÄ, että 1970-luvun jälkipuoliskon *Jylkkäri* oli merkittävä kulttuuriteko. Ja tarkoitan tässä nimenomaan **Harri Saukkomaan** toimittamaa lehteä, josta tuolloin kehkeytyi maan johtava, siis suuntaanäyttävä opiskelijalehti.

Lehden linja ja näky oli sivistys, joka ei ole pelkkä fraasi tai pelkkä väline, vaan elävä todellisuus ja itseisarvo. Ne ajatukset eivät ole vanhentuneet vähääkään siinä sanonnan tavanomaisessa merkityksessä, jossa jonkin ajatuksen vanhentuminen samaistetaan sen pätevyyden heikkenemiseen tai jopa menettämiseen.

SEN SIJAAN ajatukset sivistykses-tä ovat tietenkin vanhentuneet siinä merkityksessä, että ne kaiken aikaa elävät mukana tässä todellisuudessamme, ja ajan myötä niillä on yhä enemmän kaiku-pohjaa ja syvyyttä.

Sekä silloinen että nykyinen akateeminen vaikuttaja, profes-sori **Kari Palonen**, tapasi aina-kin joskus sanoa, että ideat tu-levat yhteiskunnassa laajem-paan julkisuuteen 30 vuotta sen jälkeen, kun niistä on alettu keskustella yliopistolla. Silloisena yltiö-akateemisena ja sittemmin yliopistosta täysin sivuun asettuneena olen myöhemmin suhtautunut varsin skeptisesti kaikkiin tuollaisiin ajatuk-siin, joilla tiedemaailma pönkittää itseään. Sivistysyliopiston idea on yhtä hyvä kuin ennenkin, mutta se ei tarkoita, että yliopistolla on mi-tään johtoasemaa suhteessa kaikkeen sivistykseen.

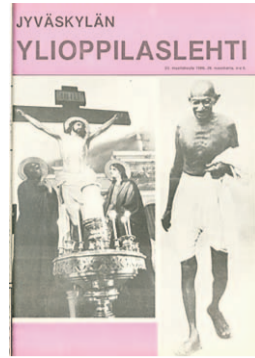
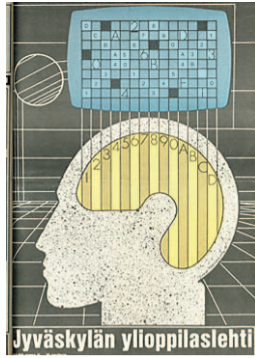
MUTTA TÄTÄ kirjoittaessa havahduin, että niistä ajoista on reilut kolmekymmentä vuotta. Ja mistä kirjoitin juuri tänään toisen kolumnin toiseen lehteen?

Siitä, miten talouden tehokkuus ja kannattavuus heikkenevät, kos-ka ei suostuta näkemään ja myöntämään talouden kovia tosiasioita. Kova tosiasia on ennen muuta sivistys, ja realistisesti arvioi talouden toi-mintaa sivistyksen näkökulmasta eikä haihattele päinvastaisia utopioi-ta, kuten vieläkin usein tehdään.

Me puhuimme silloin paljon turhasta byrokraatiasta, nyt eletään turhan talouden aikaa. Se aiheuttaa luultavasti paljon enemmän vahin-koa kuin byrokraatia konsanaan, sillä koko ilmiötä ei vielä edes oikein tavoiteta. Se edellyttäisi kunnan työvälineitä, kuten sivistysajattelua.

ERÄS 1970-LUVUN *Jylkkäriinkin* henkisesti vaikuttanut taustahahmo, filosofian emeritusprofessori **Reijo Wilenius**, täytti juuri 80 vuot-ta. Hän oli ja on hyvä esimerkki siitä, miten ajatus voi tavoittaa todelli-suuden, ei vain melskata joutavia.

Eero Ojanen
Me puhuimme silloin paljon turhasta byrokraatiasta, nyt eletään turhan talouden aikaan.

Jyväskylän Ylioppilaslehti täyttää tänä vuonna 50 vuotta

Juhlavuoden kunniaksi Jylkkäri kutsuu ystävänsä ja tukijansa keskiviikkona 28. huhtikuuta keskustelemaan ylioppilaslehtien tulevaisuudesta ja juhlimaan 50-vuotiaasta lehteä.

OHJELMA

Kello 14–16

Paneelikeskustelu ylioppilaslehtien asemasta ja tulevaisuudesta yliopiston kirjaston kahvilassa. Keskustelijoina *Keskisuomalaisen* emeritus-päätoimittaja **Erkki Laatikainen**, toimittaja **Timo Harakka**, toimittaja **Veera Järvenpää** ja viestinnän tutkija, toimittaja **Kimmo Mäkilä**.

Kello 16.30–19

Journalistiikan opiskelijoiden Lööppi ry:n järjestämä journalisemiseminaari Jyväskylän yliopiston L-rakennuksella luentsosalissa 302. Puhujina muun muassa huumoria journalismissa tutkinut viestinnän tutkija **Janne Ikonen**, *Voiman* päätoimittaja **Kimmo Jylhä**, Moskovan-kirjeenvaihtajana toiminut Ylen Keski-Suomen uutisten uutispäällikkö **Outi Parikka** ja *Nyky päivä*-lehden päätoimittaja **Tapani Mäkinen**.

Kello 19.30

Kutsuvieraiden vastaanotto Opinkiven saunalla.

Kello 21.00

Iltajuhla Ilokivessä, esiintyjinä Ralli-Olga ja dj **Mikko Mattlar**.

Kriisialueiden

Kahdesti Vuoden lehtikuva-tittelillä palkittu Sami Kero häpeää sivarivuotenaan Jylkkäriin tekemiä juttuja.

AFGANISTANISTA on vaikea lähteä pois.

Helsingin Sanomien valokuvaaja **Sami Kero** koki sen omakohtaisesti, kun hän vietti reilut pari viikkoa virolaiseen sotilaskomppaniaan upotettuna Helmandissa, joka on sekasortoisen valtion yksi ongelmallisimmista maakunnista.

Työt sujuivat hyvin, mutta kotiinlähtö Camp Bastionin sotilastukikohdasta oli mutkikas: Ensin paluu peruuntui lentokoneen teknisen ongelman takia. Seuraavana päivänä ei ollut ollenkaan lentoja, ja sitten piti odottaa vielä kolmas päivä, kun yksi sotilaslento oli peruttu ja toinen ylibuukattu.

”Onneksi päästiin kuitenkin pois, ennen kuin taivas tippui tuhkana niskaan”, Kero kertoo viitaten koko Euroopan lentoliikennettä häirineeseen tulivuoren purkaukseen Islannissa.

Vastoin käymisestä huolimatta muutaman päivän odottelu sotilastukikohdassa on pieni murhe paikallisten oloihin verrattuna. Keron mielestä Afganistanin sotilasoperaation aloittamisesta voi olla montaa mieltä, mutta tällä hetkellä tilanteeseen ei ole helppoa ratkaisua.

”Jos joukot nyt vedettäisiin pois, maa luhistuisi kuin korttitalo. Tilanne on lohduton. Vajaassa kymmenessä vuodessa mitään ei ole saatu aikaiseksi.”

Ennen Afganistania Kero oli nähnyt muun muassa Haitin maanjäristysalueen ja vierailut levottoman Kongon pakolaisleireillä vuoden 2006 presidentinvaalien kynnyksellä. Kriisi- ja konfliktialueilla pyöriessä valokuvaaja on oppinut, että kiire ja adrenaliinipiikit pitävät valppaana työkomennuksen ajan. Ikävin olo ei tule ruumiita kuvatesa, vaan paradoksaalisesti vasta kotisohvalla reissun jälkeen.

”Tilanne konkretisoituu, kun itse pääsee lähtemään, ja paikalliset ih-

miset jäävät sinne”, Kero pohtii.

VIISI VUOTTA täysipäiväisesti työelämässä ollut Kero on ehtinyt nähdä ja saavuttaa paljon. Vuonna 2006 ja 2008 hänen ottamansa kuva valittiin Vuoden lehtikuvaksi. Kero on tunnustuksista otettu, mutta ei koe kilpailuja kovin tärkeiksi.

”Lehtikuvajournalismi ei ole mikään laukkakilpailu.”

Kuvaaja ei työskentele palkintoja varten, vaan eteenpäin ajaa halu kertoa yhteiskunnallisista asioista.

”Freelance-toimittaja **Susanna Niinivaara** sanoi sen hyvin sotakirjeenvaihtajien paneelissa: Me kuulumme hyvinvoivaan pallonpuoliskoon, joten olemme vähintään sen velkaa muille, että olemme asioista perillä.”

Satunnaisista kriisialueilla vierailuista huolimatta Kero muistuttaa, että suurin osa hänen työstään on kuitenkin arkista perusjournalismia Suomessa.

”**Sami Kero**

Olin yksin toimituksessa ja puhelin soi. Sieltä kerrottiin, että olisi Jumalan tiedotustilaisuus kello 14.

ALUN PERIN Kerosta piti tulla toimittaja. Vuosi journalistiikan opintoja Jyväskylässä sai kuitenkin riittää, ja opiskelupaikka vaihtui Lahden Muotoiluinstituuttiin.

”Vähitellen huomasin, että enemmin kuvaan kuin kirjoitan. Tämä on minun tapani tehdä journalismia.”

Kuvajournalistin tulevaisuus oli alkanut rakentua kuitenkin jo Korpilahden alkio-opistossa, josta tie vei *Jyväskylän Ylioppilaslehteen* sivuilipalvelusta suorittamaan.

Opiskelijan arjesta ja yliopiston

Sami Kero partioimassa yhdysvaltalaisen sotilaiden kanssa Irakissa Bagdadissa. Kero on ollut kuvaamassa muun muassa Gazassa, Haitin maanjäristysalueella ja Kolumbiassa pokerinpelaajia Las Vegasin strippiklubilla.

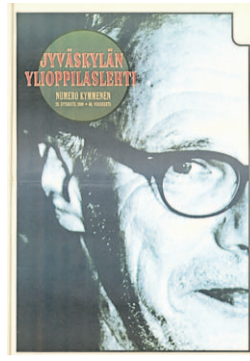
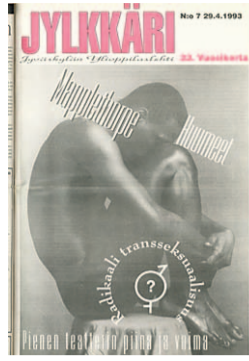
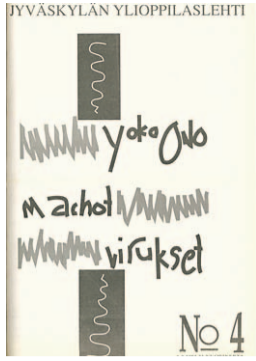
hallinnosta kertominen ilman päivänkään opintoja yliopistossa oli haastavaa. Kero kirjoitti, taittoi ja kuvasi.

”Tein varmaan aivan hirveitä juttuja. Ihan pelottaa ajatella. Jos niitä juttuja on jossain arkistoissa, polttakaa ne”, vuosina 1999 ja 2000 lehteä

tehnyt Kero naureskelee, mutta lisää:

”*Jylkkärissä* oli hauskaa. Sai tehdä kaikkea, joten se oli hyvä korkeakoulu lehden tekoon.”

Kero uskoo, että ylioppilaslehdillä on myös tulevaisuudessa oma paikkansa, sillä ne nostavat opiskeli-

n kuvaaja

SAMI KERON KOTIALBUMI

Iranin provinssissa, Zoban kylässä huhtikuussa 2008. Irakin ja Afganistanin sota-alueiden lisäksi Kero on ollut Afganistanin pakolaisleirillä. Vastapainona kriisialueille hän on kuvannut muun muassa kahdet olympialaiset ja

ajan näkökulman esiin.

”Suomessa on aika helvetin paljon turhempia lehtiä. Sydämeni on aina pien- ja kulttuurilehtien puolella.”

50-VUOTISJUHLAVUODEN kunniaksi Kero muistaa vielä hienon ta-

rianan *Jylkkäri*n arjesta. Näin helposti toimittajan saa hämmentyneeksi:

”Olin yksin toimituksessa ja puhelin soi. Sieltä kerrottiin, että: ”Täällä soittaa se ja se. Olisi Jumalan tiedotustilaisuus kello 14.””

Soittaja pyysi Keroa ilmoittamaan mahdollisesta saapumisesta ti-

laisuuteen, jotta tulijoille osattaisiin varata oikea määrä kahvia ja pullaa.

”Myöhemmin ymmärsin, että kyseessä oli *Jumala*-niminen näytelmä.”

Juha Korhonen
toimittaja@jyy.fi

KOLUMNI

Kirjoittaja on ollut *Jylkkäri*n toimittaja ja siinä.

Juha Mäkinen

Vahtikoira, kiinni ministeriin!

OLEN LUKENUT *Jyväskylän Ylioppilaslehteä* enemmän tai vähemmän säännöllisesti 1990-luvun puolivälistä lähtien. Lisäksi olen työskennellyt lehden toimituksessa kahteen otteeseen yhteensä noin kahden ja puolen vuoden ajan. Vähäisinä joutoaikoina mielipuhiani oli vanhojen vuosikertojen lueskelu.

Meinaa mennä joutavanpäiväisen juhlapuhunnan puolelle, mutta sanon silti, että *Jylkkäri*n taso voi nykyisin olla hyvinkin korkeimmillaan koskaan.

Lehti ruotii journalistisella otteella olennaisimmat yliopiston, ylioppilaskunnan ja kaupungin asiat. Tai otetaan pieni varaus – ainakin se vaikuttaa tekevän niin. Lukijapolohan tietää vain sen, mitä lehti julkaisee, ei sitä, minkä se mahdollisesti jättää julkaisematta.

YKSI AIHE on kuitenkin saanut olla kumman rauhassa. Jyväskyläläinen **Henna Virkkunen** nimitettiin opetusministeriksi joulukuussa 2008. Kävin läpi *Jylkkäri*n nimityksestä tähän päivään asti. Tänä aikana *Jylkkäri* on tehnyt Virkkusesta yhden henkilöhaastattelun; lisäksi hänet mainitaan parissa muussa jutussa.

Kaikista maailman lehdistä juuri *Jyväskylän Ylioppilaslehden* myötäsentyisenä tehtävänä olisi pitää Virkkunen erityistarkkailussa.

Ehkä näin on tehtykin. Ehkä Virkkusesta ei ole ollut aihetta kirjoittaa enempää. Ehkä häneen on vaikea tarttua, sillä hänhän ei vaikuta juuri harrastavan ajattelua – ainakaan julkisesti – eikä näin muodoin myöskään löperöä ajattelua, johon iskeä kiinni.

JOTAIN TÄKYJÄ sentään on tarjolla. *Kanava*-lehden numerossa 1/2010 Virkkunen esitteli linjauksiaan korkeakouluverkoston uudistamisesta. Voin kuvitella, että tätä tekstiä on luettu otsa ja aivot rypyssä muutamankin korkeakoulun hallintohuoneistoissa. Puuduttavan pitkän kirjoituksen sisällön voi ydintää yliopistoille ja ammattikorkeakouluille osoitukseksi: karsikaa rönnyt, tai te itkette ja me karsimme rönnyt! Kyse ei ole siitä, että Virkkunen olisi vielä saanut aikaan mitään suurta tuhoa. Ei hän liene twitter-päivityksiltään ehtinyt. Mutta asemansa ansiosta hän on suomalaiselle koulutukselle ja sivistykselle potentiaalisesti äärimmäisen vaarallinen olento, aivan kuten valtiovarainministeri on potentiaalisesti vaarallinen olento valtiontaloudelle.

Mahdollista on sekin, että meillä on pian jyväskyläläinen pääministeri, jos **Mauri Pekkarinen** sattuisi menestymään keskustan lypsykarjakilpailussa. Sääli silloin Suomea, mutta ah, miten antoisa purulua jyväskyläläiselle vallan vahtikoiralle!

Kirjoittaja ymmärrettiin jättää valitsematta *Jyväskylän Ylioppilaslehden* päätoimittajaksi vuosina 2004 ja 2006.

Juha Mäkinen

Miten antoisa purulua jyväskyläläiselle vallan vahtikoiralle!

NATANAEL SINISALO

Jyväskylän yliopiston kirjastolla siviilipalvelustaan suorittava Matti Rajahonka näyttää, kuinka vanha lehti taipuu digiarkistoon. Jylkkärin vuosikertojen tallettamiseen on osallistunut myös tukku harjoittelijoita ja muuta kirjaston henkilökuntaa.

Karttojen ja gradujen kainalossa

Huolettomasti arkistoitu Jylkkäri tallennettiin nopeasti paisuvaan JYX-arkistoon. Arkiston sydän ovat kuitenkin opinnäytetyöt ja dosentti Rantatuvan karttakokoelma.

PAHVILAATIKOLLISIA vanhoja kuvia ja filmejä, pinoihin sullottuja diskettejä, epämääräisesti järjestettyjä tiedostoja, ja tietysti vaihtelevalla menestyksellä säilytetyt vuosikertaniteet – viisikymmentävuotiaan *Jylkkärin* arkistointi oli pitkään retuperällä.

Viime vuonna lehden numerot vuodesta 1956 lähtien pääsivät kuitenkin Jyväskylän yliopiston kirjaston JYX-arkiston hellään huomaan, kun lehden paperivuositietojen digitoin-

tiurakka saatiin päätökseen. Uudessa arkistossa pdf-lehdistä voi tehdä sanahakuja ja tulostaa talteen sivuja.

Sovellussuunnittelija **Veli-Matti Häkkisen** mukaan *Jylkkärin* digitointi toimi kirjastolle harjoituksena mit-tavan aineiston säilömiselle verkkoon – kyseessä oli ensimmäinen suuri kokonaisuus.

”Siinä päästiin kehittämään digitointiprosessia”, Häkkinen kertoo.

KIRJASTOLLA digitoidaan tällä hetkellä pääsääntöisesti ne lehdet, jotka on pakko: osa vapaakappaleista on ollut niin tiuhaan lainassa, että niiden kunto on kärsinyt kovasti. Digitaalinen versio ei taas lukemalla kulu.

”Muutama vuosi sitten *Jylkkärin*

vanhat numerot olivat koko ajan menossa. Vanhimmat kappaleet alkoivat olla siinä kunnossa, etteivät ne olisi enää kestäneet”, selvittää kirjastonhoitaja **Marjut Kataja**.

Ylioppilaslehden kaikkien numeroiden säilömiseen vaikutti myös se, ettei se kuulu Kansalliskirjaston digitointiprojektiin. Helsingissä digitoidaan esimerkiksi kaikki päivälehdet, Jyväskylä taas aikoo jatkossakin keskittyä paikallisesti merkittäviin julkaisuihin, mikäli uusiin urakoihin ryhdytään.

”*Jylkkärillä* oli merkitystä yliopiston oman historian säilymisen kannalta”, Kataja sanoo.

VANHOJEN *Jylkkäreiden* kanssa samaan järjestelmään halutaankin säi-

lää jatkossa yliopiston julkaisujen lisäksi opinnäytetyöt ja kongressien materiaalit. Merkittävä osa JYX-arkistoa ovat myös vanhat kartat. Arkistoon on digitoitu vanhojen karttojen asiantuntijan, Jyväskylän yliopiston dosentin **Heikki Rantatuvan** kokoama 5 400 kartan kokoelma. Kokoelma sisältää karttoja 1600-luvulta aina 1950-luvulle saakka.

Ainutlaatuista karttakokoelmaa aiotaan sovellussuunnittelija Häkkisen mukaan vielä kasvattaa. Digitaalisessa muodossa on kaikkiaan 15 000 karttaa, joista suuri osa pitää vielä luetteloida ja siirtää arkistoon.

Toiveissa kirjastolla on, että JYX-arkiston materiaalit otettaisiin mukaan opintokäyttöön. Kirjastolle ovat tulossa jatkossa esimerkiksi myös

Kansallisen audiovisuaalisen arkiston materiaalit ja Kansalliskirjaston digitoidut päivälehdet.

”Opettajat koostavat vielä aika harvoin eri digitaalisista julkaisuista kursseilleen esimerkiksi omia artikkelikokoelmiaan”, kirjastonhoitaja Kataja pohtii.

Jatkossa kirjastolla aiotaan painottaa sähköisten aineistojen hankintaa.

”Digitaalisen aineiston hyvä puoli on, että se voi olla kaikkien käytössä yhtä aikaa. Mitä esimerkiksi sähköisiin kurssikirjoihin tulee, niin eivät ne aioa kirjaa korvaa, mutta jos se on lainassa, on edes joku korvike”, Kataja summaa.

Marja Honkonen
paatoimittaja@jyy.fi

RAUNOLLA ONNISTUU AINA

ENTÄ SINULLA ?

Ei hätää, sillä nyt voit testata itsesi käyttämällä ohessa olevaa lomaketta.

(Jokaisesta oikeasta vastauksesta kolme pistettä)

ÄSKYLÄN YLIOPISTO

Testi-ilmoitus

Opikeuueuue värelnnen ykätt. evos. vnn kesälukuk. opiak. Kirjoihin tulovuosi pv kk vuosi

Aine	Tiedekunta	Tentaattori	Tentin pvm pv kk vuosi
Approbatuur	Cum laude approbatuur	Leudatur	Vastaukset raatilla x
osentitti	loppuentitti	osentitti	loppuentitti
Tenttijän sukunimi (myös aikaisempi)	Etu-nimet (puh.nimi allev.)	Kirjoituskoe	Henkilötunnus pv kk vuosi
Oppiarvo	Postiosoite	Puhelin	
Ylioppilas 19 El-yo	Koulu	Tutkinto / 19	Oppilaitos

- Kun näet yliopiston kahviossa tytön, mitä katsot ensiksi?
a) silmiä
b) suuta
c) sukkahousuja
d) jotain muuta
- Mitä katsot seuraavaksi?
a) hänen käsiään
b) hänen nenäänsä
c) omia kenkiäsi
d) hänen poikaystävänsä
- Jos haluat tavata hänet uudelleen
a) pyydät hänet sinne ja sitten
b) soitat hänelle
c) isket silmää
d) unohdat koko jutun
- Mitä teet ensimmäisillä tärskyllä?
a) annat kukkia
b) tarjoat karamellejä
c) jotain
- Tiedätkö mistä lapset tulevat?
a) kyllä
b) en
c) en sano
- Jos haluat naurattaa vastakaista sukupuolta olevaa tyttöystävääsi
a) luet hänelle vitsejä
b) kerrot ulkomaistista Vappu-Villun vitsejä
c) kutitat häntä
- Mikä vaikuttaa mielestäsi eniten tyttöihin?
a) muhkeat viikset
b) solmiopaita
c) molemmat
- Pesetkö hampaat säännöllisesti?
a) kyllä
b) en
c) kerran päivässä
- Tanssitko naisen kanssa mieluummin
a) nopeita tansseja
b) hitaita tansseja
c) riippuu naisesta
d) en riippu naisesta
- Jos tyttö pyytää sinua illan päätteeksi kämpilleen, lähdetkö?
a) heti
b) 5 sek päästä
c) 6 sek päästä
d) käyn ensin noutamassa takkini Kanelta
- Oletko aivan varma mistä lapset tulevat?
a) mitä se tähän kuuluu?
- Saatko rintaliivit auki yhdellä kädellä?
a) en
b) saan
c) en käytä
- Oletko käynyt armeijassa?
a) kyllä
b) en
c) en ole käynyt. OLIN lähes vuoden
- Pidätkö itseäsi maailman parhaana rakastajana?
a) kyllä
b) kyllä
- Oletko aivan varma?
a) no, tuota
b) en, mutta
- Vastaa kyllä tai ei!
a) kyllä
b) ei
c) ehkä
- kyllä tai ei
a) kyllä
b) ei
- Ole nyt rehellinen, vai luuletko, että testin laatija on tyhmä?
a) luulen
b) todennäköisesti
c) mitä kysytään
- Uskotko rakkauteen ensi silmäyksellä?
a) en
b) uskon
c) riippuu mitä näen
d) parempi, että ne eivät riipu mitään
- Arvioida tästä testistä
a) vastaa vanhan muotoista englannin pro:ta
b) ei vastaa
c) vastaan c

Taittopalasta voi olla lukijalle myös iloa ja hyötyä. Jylkkärin numerossa 19/1976 julkaistiin kätevä tentti-ilmoittautumisen muotoon tehty pariutumistesti, jolla nykyopiskelijakin voi valmistautua vappuheilan hankintaan.

UNO ja ISA onnittelevat Jylkkäriä!

PARAS VAPPUKUVA-KILPAILU

Lähetä hauska, tunnelmallinen, eloisa, keväinen, elämänmakuinen vappukuva joka kuvaa jyvaskyläläistä opiskelijaelämää parhaimmillaan.

Huippupalkinnot!

Ohjeet ja lisätietoja ISAssa.

JY:n henkilöstöportaali www.jyu.fi/uno/
Saanut nimensä Jyvaskylän Seminaarin perustajan Uno Cygnaeuksen (1810-1888) mukaan.

JY:n opiskelijaportaali www.jyu.fi/isa/
Saanut nimensä Jyvaskylän Seminaarin opiskelijan, runoilija Isa Aspin (1853-1872) mukaan.

JYVÄSKYLÄN YLIOPISTO

Jyvaskylä

Sinun opiskelukaupunkisi

Maineeltaan maan paras

www.jyvaskyla.fi

VAPAALLA

Brasilian
jalkapallofanit
kävivät
katsomassa
Pelejä

**Salavalas
valtaa keskustan**

Kaupunkitilan kaupallistumista vastustava Salavalas-taidepäivä valtaa Kävelykadun lauantaina 8. toukokuuta.

Tapahtumassa nähdään muun muassa performansseja. Ilta päättyy klubilla Vakiopaineessa.

KAMPUS KINO

Ti 27.4. kello 19
Marc Webb:
**(500) Days of
Summer**
(USA 2009)

Musiikkivideo-ohjaajana kannuksensa kerännyt **Marc Webb** hyödyntää osaamistaan omaperäisessä ihmissuhde-elokuvassaan. Keskiössä on rakkaustarina: Tom ihastuu Summeriin, ja kanssakäyminen alkaa romanttisissa tunnelmissa, mutta lopulta suhde menee mönkään, koska Summer ei haluakaan sitoutua.

(500) Days of Summer peilaa tapahtunutta Tomin näkökulmasta. Tämä muistelee ja analysoi 500 päivän ajan kestänyttä seurustelua selittääkseen itselleen, mikä meni vikaan. Webb hajottaa aikakerrontaa ja värittää Tomin flashbackeja erilaisten tyylikokeilujen avulla. Humoristisia ja herkkiä kohtauksia säestää antaumuksella valikoitu indiepop.

RENTUKKA

Ma 26.4.
Bänditenttarit

Ke 28.4.
Runon ja viinin ilta:
Pääesiintyjänä laululyriikko Heikki Salo. Muita esiintyjä: Jyväskyläläinen runoilija V.S. Luoma-Aho, laulu- ja soitinyhtye Velkan Kelkka, Kortepohjan kuoro Korteforte. Lisäksi kaikille runoilijoille avointa lavarunoilua: Open Mic.

Pe 7.5
Ghetto party: Stepa, Hannibal & Joku Roti Mafia, VilleVille, DJ Massimo & DJ Psyko-Hane

Divari kestää ver

Kauppakadulla sijaitsevat antikvariaatit uskovat perinteisten kirjakauppojen elinvoimaan. Silti ne toimivat myös verkossa.

ANTIKVARIAATTI Lukuhetkessä on ahdasta. Vaikka asiakkaita ei ole lauantaina hieman ennen sulkemisaikaa kuin puolen tusinaa, riittää niinkin pieni ihmisjoukko helposti tukkiin hyllyjen väliset käytävät.

Liikkeen kanta-asiakas **Lotta Dufva** tarkastaa ensin uudet kirjat ja selaa sitten hetken ulkomaisen kaunokirjallisuuden hyllyjä. Pian käteen tarttuu **Chuck Palahniukin Eloonjäänyt**, jonka hän kiikuttaa kasalle.

”Olen lukenut kirjan aiemmin kertaalleen, mutta halusin saada sen hyllyyn”, itsekin Lukuhetkessä kesät 2007 ja 2008 työskennellyt Dufva kertoo.

DIGITAALISENA aikana perinteisissä antikvariaateissa myytävien kirjojen luulisi jäävän keräämään pölyä. Nettihuutokaupat pursuvat yksityishenkilöiden myymää kirjallisuutta sekä levyjä, ja uusia painoksia kaupataan halvalla lukemattomissa verkkokaupoissa.

Silti Jyväskylän Kauppakadulla on muutaman sadan metrin säteellä kolme elinvoimaista antikvaarista kirjakauppaa.

”En pidä nettiä vihollisena tai negatiivisena asiana”, kertoo antikvariaatti Lukuhetken omistava **Pekka Räsänen**.

Räsänen toteaa, että verkolla on kuitenkin vaikutusta käytettyjen kirjojen, lehtien ja levyjen myyntiin. Hän sanoo itsekin käyttävänsä hyvin vähän levykauppoja, koska tilaa kaiken musiikin verkosta.

”Koko maailma on tullut napin päähän, mutta sen voi kääntää myönteiseksi. Verkon kautta tulee paljon mainosarvoa.”

Kuin vakuudeksi Räsänen sanoille puhelin soi pian hänen toteamuksensa jälkeen. Nainen soittaa ja pyytää, voisiko Lukuhetken verkkosivuilta bongattua kirjaa saada toimitettua hänelle seuraavaksi päiväksi. *Saksanmaalla*-kirja pitäisi saada hyppysiin ennen lähtöä Saksan maalle.

**Pekka
Räsänen**

On hankala saada ostettua sisään tavaraa, kun ihmiset ovat entistä hintatietoisempia.

Naisen pyytämä kirja on uutena kallis, joten käytetyn osto houkuttelee.

”Esimerkiksi Huuto.net -sivusto on vaikuttanut sarjakuvien hintoihin. On hankala saada ostettua sisään tavaraa, kun ihmiset ovat entistä hintatietoisempia. Asiakkaiden kannalta sekin on tietysti hyvä asia”, Räsänen toteaa.

KAUPPAKADUN yläpäässä Jyväskylän Vanhan Antikvariaatin tiloissa on toiminut vastaava liike jo 1960-luvulla.

”Me jatketaan ihan perinteiseen malliin. Ei tässä suuria muutoksia

Lukuinto verenperintönä

Lotta Dufva on oppinut, ettei verkkokaupasta saa aina sitä, mitä tilaa.

KIRJALLISUUTTA Jyväskylän yliopistossa opiskelevan **Lotta Dufvan** valinta perinteisen kivijalkakaupan ja verkkokaupan välillä vierailusta on selvä.

”Netissä ei tule samaa löytämisen iloa. Kaikki verkkokaupat eivät ole myöskään luotettavia. Kerran odotelin kuukauden yhtä kirjaa, kunnes jouduin itse ottamaan yhteyttä kauppiaseen. Kerran kaverini oli tilannut netistä kirjan, josta puuttui 20 ensimmäistä sivua”, Dufva kertoo.

”Ja kirjoja on kiva hypistellä”, hän lisää.

Vaikka verkkokaupat eivät Dufvaa miellytä, lukulaitteisiin hän suhtautuu suopeasti. Sellaisen avulla voisi ottaa esimerkiksi matkalukemiseksi useamman kirjan mukaan.

”Mutta ei laite tunnu yhtä kivalta

ole tapahtunut missään vaiheessa”, liikkeen omistava **Markku Kananen** kertoo.

Kinosen liikkeen löytää Kauppakadun lisäksi kymmeniä antikvariaatteja yhdistävältä Antikvaari.fi -sivustolta. Liikevaihdosta suurin osa tulee silti edelleen kiinteästä kaupasta.

”Verkkokauppa on kuitenkin nousussa. Koko maassa aika monet divarit ovat siirtyneet pelkästään nettiin ja itsekin ole sitä ajatellut, mutta perinteistä liikettä on kiva pitää”, Kananen toteaa.

Esimerkiksi samalla kadulla, lähes Jyväskylän Vanhan Antikvariaatin naapurissa sijainnut Divari Kangas toimii nykyisin vain verkossa.

Oman divarinsa tulevaisuudesta Kananen ei ole kuitenkaan huolestunut.

”En usko, että verkko vaarantaa bisneksiä. Täytyy vain keksiä jotain uutta ja terävöittää omaa liiketoimintaa.”

PÄIJÄNNE Antikvariaatin omistavan **Jouko Ylösen** liikkeessä on yli 60 000 teosta. Liike on erityisesti

bibliofiilien, eli kirjaharrastajien suosiossa. Ylönen tietää, että joihinkin asioihin kirjojen maailmassa verkko on vaikuttanut. Esimerkiksi tietosanakirjat ovat jo digitaalisia, eivätkä ne mene enää kaupaksi.

”En silti usko, että kaikki kirjat koskaan tulevat siirtymään digitaalisiksi. Kirjoilla on aina asemansa yhteiskunnassa.”

Myös Ylönen on koonnut harvakseltaan päivitetävän postimyyntiluettelon, joka löytyy divarin verkkosivuilta. Verkkokauppaan hän ei kuitenkaan halua panostaa nykyistä enempää. Ylöselle antikvariaatin pitäminen on enemmän sosiaalista kanssakäymistä kuin liiketoimintaa.

”Meillä käy yhteiskunnan koko kirjo. Ovesta sisään tuleva asiakas on tärkein.”

Jollakin lailla ajat muuttuvat silti piakkoin myös Päijänne Antikvariaatissa. Vuonna 1990 perustetun antikvariaatin omistaja on harkinnut vetäytymistä eläkkeelle ja etsii liikkeelle jatkajaa.

Juha Korhonen
toimittaja@jyy.fi

**Lotta
Dufva**

Netissä ei tule samaa löytämisen iloa.

kuin kirjahylly. Uskon, että perinteiset kirjat pitävät pintansa.”

DUFVAN INTO kirjallisuuteen syytyi heti kun hän viisi vuotiaana oppi lukemaan. Lukuharrastus lienee tarttunut äidinmaidosta, sillä Dufvan vanhempien kotona hyllyt ovat täynnä kirjoja.

”Siirtelen vanhempien kotoa tasaisin väliajoin jotain omaankin hyllyyn”, vajaan tuhat kirjaa elämänsä aikana lukenut Dufva kertoo.

Opiskelijalle itselleenkin on kerty-

nyt jo kelpo kokoelma. Dufva arvioi, että hänen kirjahyllyssään on noin 250 teosta. Suurin osa niistä on hankittu käytettynä.

”Ei minulla ole vara ostaa 30 eurola uutta kirjaa. Mieluummin odotan vuoden ja ostan sen sitten divarista.”

Uusien kirjakauppojen sijaan Dufva pitää antikvariaateista myös siksi, että siellä osataan yleensä vastata asiakkaiden kysymyksiin. Myös Dufva pyrkii ottamaan mahdollisimman laajasti haltuun koko kirjallisuuden kentän.

”Tykkään antaa kirjavinkkejä, mutta mieluummin annan ne henkilökohtaisesti kohdistettuna.”

Oman suosikkikirjansa hän suosii kuitenkin paljastamaan.

”**Truman Capoten Aamiainen Tiffanylla**. Se on tosi täydellistä ilmaisu. Tiivistä, mutta koristeellista.”

Juha Korhonen
toimittaja@jyy.fi

Kari Peitsamo viettää vappua

Opiskelijavappua vietetään Jyväskylässä aattona, perjantaina 30. huhtikuuta ja varsinaisena juhlapäivänä lauantaina 1. toukokuuta perinteisin menoin. Perjantaina **Minna Canth** saa kutreilleen ylioppilaslakin Amazing Race -kisan voittajilta kello

18 Kirkkopuistossa. Itse tilaisuus alkaa jo puolta tuntia aiemmin Puhkupillien ja Musica-kuoron esitysten sekä JAMKO:n ja JYYn puheenjohtajien puheiden myötä.

Vapunpäivänä Harjulla nautitaan JYYn perinteinen piknik kello 12–16. Juhlita tahdittavat Puhkupillit kello 12 ja **Kari Peitsamo** kello 14. Lisäksi paikalla on dj.

Tutkintotehdas jatkaa toimintaa

Huhtikuun alussa yliopiston Juomatehtaan kahdeksi päiväksi vallanneet taiteiden ja kulttuurin tutkimuksen opiskelijat aikovat jatkaa Tutkintotehdas-toimintaansa.

Yliopiston opetuksen laatua

ja innovaatiokeskeisyyttä kritisoinut antilakko poiki järjestäjien mukaan muun muassa yhteistyösuunnitelmia paikallisten taiteilijoiden kanssa. Tarkoitus on myös tempaista uudelleen.

”Tutkintotehtaan väki onnistui tempauksellaan raottamaan ovea todellisen korkeamman koulutuksen suuntaan”, järjestäjät kiittelevät.

kon paineen

NATANAEL SINISALO

Kirjallisuutta opiskeleva ja harrastava Lotta Dufva tekee divareista uusia löytöjä niin kauhun, elämäntokojen kuin vaikkapa sarjakuvien seasta. ”Ainoastaan realistisin realismi ei oikein iske.”

JÄLKIKIRJOITUS

Kirjoittaja on Jylkkärin toimittaja.

Juha Korhonen

Huumoria kampukselle

HAUSKALLA SANOMALLA varustettua t-paitaa hausempaa asiaa on hankala keksiä. Eikö vain? Jos vastaan tulee mies, jonka vaateparressa lukee esimerkiksi ”Tuun Suomesta, syön rautaa ja paskannan kettinkiä”, on ulkomaalaisenkin vaikea pidätellä hymyä. Koko kansan ilahduttaja on myös aina toimiva ”Nälkä lähtee syömällä... ja akka juomalla”.

”Saunan takana on vielä tilaa” saattaa ensin vaikuttaa tyllyltä, mutta leppoisaa leikkiähän siinäkin vain lyödään. Entäpä sitten, kun ”En ole gynekologi, mutta voin vilkaista” -paitaa kantavaa miestä vastaan kävelee nainen, jonka etumuksessa lukee ”Vittuako tuijotat?”

YLIOPISTOLLA huumoripaitoihin törmää harvoin – vain satunnaisesti kampuksella vilahtavat abi-hupparit letkauksineen tuovat pukeutumiseen pientä hassuttelua.

Jyväskylässä yliopiston omat vaatteet eivät mene kaupaksi ja haalareita pidetään lähinnä vain vappuna. Ainejärjestöt voisivatkin kehittää omia hauskuutuspaitoja yhtenäisen ilmeen luomiseksi. Siinä löisi monta karpästä yhdellä iskulla – lisää sosiaalisuutta, iloisia ilmeitä ja uusia vaatteita.

Juha Korhonen

Ainejärjestöt voisivat kehittää omia hauskuutuspaitoja yhtenäisen ilmeen luomiseksi.

YHTEISKUNTATIETEELLISEN tiedekunnan vasemmistosiipi voisi kantaa esimerkiksi t-paitaa, jossa lukee: ”Varo tai valtaan talosi – asbestista huolimatta.” Ylistönrinteellä matemaattis-luonnontieteellisen tiedekunnan opiskelijat näyttäisivät yhteenkuuluvuutta vaatteella, jossa lukee: ”En käy ulkona, mutta tiedän luonnosta kaiken.”

Opettajaksi valmistuvien aseman opetusharjoittelussa näyttäisi heti ensilmäyksellä ”Fiksumpi kuin alakoululainen” -paita. Liikunnanopettajiksi tähtäävät voisivat painattaa verkkareihinsa tekstin: ”Osaan lukea ja laskea – peliä ja mäkeä”.

JYYN HALLITUSLAISET ja muut aktiivisesti ylioppilaskuntapolitiikassa mukana olevat voisivat kokousta vihreissä paidoissa, joissa lukisi tylsän JYYn sijaan esimerkiksi ”15 vuodessa maisteriksi.”

Naistutkimuksen opiskelijat kaipaavat kipeästi rahaa oppiaineelleen, joten tällaisia paitoja voisi myydä myös kampuksen ulkopuolelle: ”Olen aina oikeassa, Henry Laasanen väärässä” ja ”Olen itsenäinen nainen – antakaa rahaa!”

Poliittishenkisille kokoomusnuorille sopii edellisiä ylioppilaskunnan edarivaaleja muisteleva lausahdus ”Viisaampi kuin viisi vihervassaria”. Loput pörssiläiset voisivat painattaa vaikka lompakkoonsa ”Mun isä maksaa teidänkin opintotuet” tai yksinkertaisesti ”Rikkaampi kuin sata hippää”.

Myös *Jylkkärin* toimitus suunnittelee simppeleitä t-paitaa: ”Anteeksi, yritin olla hauska.”

Kulutusyhteiskunnan peikko vaanii

Rölli Sales Brothers: Osta-rap
(Musiikki-Laiho 1990)

ALLAN TUPPURAISEN Rölli-peikkohahmo lienee kaikille lapsuuttaan 1980- tai 1990-luvulla viettäneille tuttu. Röllimetsässä asustava olio esiintyi *Pikku Kakkosessa* vuodesta 1986 lähtien ja siirtyi valkokankaalle ensimmäisen kerran vuonna 1991.

Televisiosarjan ja elokuvien luonteva jatke on äänilevy, mikäli lastenhahmo on osoittautunut riittävän suosituksi. Rölli-hahmon laulu tuotannosta löytyy perinteisten lastenlevyjen lisäksi erikoinen rapsing-*Osta-rap*.

OSTA-RAP kritisoi kulutusjuhlaa toistamalla mainosmiesten myyntisloganeita erilaisten tuotteiden tarpeellisuudesta ihmiselämälle. Kappale ei siis sano maltaan poikkea niistä lukuisista lastenlauluista, joissa terotetaan henkisten arvojen tärkeyttä materialismiin nähden. Röllin rapin toteutus tapa on kuitenkin kaikkea muuta kuin perinteinen.

Kaksiminuuttinen kappale alkaa noin minuutin mittaisella raposuudella, jonka jälkeen Rölli pääsee irti. Studion moniraitatekniikkaa hyväksikäyttäen peikon "osta, kuluta, uuteen vaihda" -hokemia alkaa kuulua yhdestä jos toisestakin suunnasta. Tunnelma käy jo psykedeeliseksi Röllin läähättäessä ja hönkiessä mainoslauseita, kun-

nes tasan kahden minuutin kohdalla kappale katkeaa kuin seinään, kesken säkeistön.

OSTA-RAPIN taustat ovat Beastie Boys -henkistä rappia, jossa luotetaan enemmän sähkökitaran iskuihin kuin funksampleihin. Kappaleen sovituksesta vastaa 1960- ja 1970-luvulla kitarabändeissä soittanut **Kari Hillo**, joten kitaran käyttö on loogista.

Lapset pitävät rytmikkäästä musiikista, ja ainakin se puoli toimii "Osta-rapissa". Herkimille tapauksille Röllin kultuskritiikki saattaa kuitenkin olla liikaa, kun sitä tulee kappaleen loppua kohti kiihtyvällä tahdilla ja pelottaviksi muuttuvilla äänillä.

ALLAN TUPPURAINEN teki ennen Rölli-hahmoa näyttelijänuraa Kuopion ja Porin kaupunginteattereissa. 1980-luvun alussa hän ajautui näyttelämään **Visa Mäkisen** elokuvissa, joten peikkohahmon suosio oli varmasti tervetullutta.

Rölli-hahmo jäi eläkkeelle 2000-luvulla.

Mikko Mattlar

Sarjassa esitellään unohtuneita kulttilevyjä.

Ääriviivojen yli venyvä sarjakuva

ROBERT RODRIGUEZIN 2005 valmistunut *Sin City* nitoo yhteen kolme **Frank Millerin** 1990-luvulla ilmestynyttä sarjakuvaa-albumia. Noir-henkinen elokuva ottaa nimensä ja tyylinsä rikollisten hallitsemasta korruptoituneesta Basin Citystä, jossa varjot ovat sysymustia ja valkoinen puhkipalanutta. Rujon lyyriset tarinat ovat julmetun raakoja, ja niiden keskiössä ovat karun ympäristön kovettamat väkivaltaiset miehet. Koston ja kunnian kanssa kamppaillevat päähenkilöt ovat nihilistisessä maailmassaan kaukana uskottavuusongelmien tavoittamattomissa.

Mustanpuhuva visuaalisuus ja peittelemätön viihteellisyys ovat niin vahvassa asemassa, että kannibalismi ja pedofiiliaan liittyvät raakuudet jäävät huomiotta. Irtopäiden ja -raajojen lentelyltä ei elokuvan kyseenalaista moraalia tai naiskuvaa ehdi ajatella. Harvat romanttiset väläykset tuntuvat kyynisyyden keskellä huvittavilta ylilyönneiltä, sekä ylimenevästä väkivallasta purkautuva huumori hämmentävän kolkolta tai naurattavan tökeröltä.

Miller on fiksimusti kreditoitu elokuvan toiseksi ohjaajaksi, koska itsenäisestä adaptatiosta ei ole kyse. Elokuva on kuvattu vihre-

ää taustaa vasten ilman käsikirjoitusta, sarjakuvaa lähes yksi yhteen toistaen. Tietokoneen uumenissa on syntynyt silmiä hivelevä animaatio, jossa sarjakuvaruudut heittävät henkiin ja hahmot saavat puhekuupien sijaan äänen. Rodriguez ei ole tarvinnut kuin lisätä tunnelmallinen musiikki ja napakka rytmi.

Alkuperäiselle materiaalille uskollinen *Sin City* on ehjä ja viihdyttävä paketti, mutta vailla omaa ääntä. Elokuvana se on silmäkarkkia alusta loppuun, mutta itsenäisenä teoksena vain animaatio elokuvakatsojille, jotka katsovat klassikoista filmatisoinnit ja vieraskielisistä elokuvista hiilipaperin läpi kopioidun jenkki-version.

Riku Suonio

Sarjassa ruoditaan klassikko uusiksi.

OMSTART, KLASSIKKO

ARVIOT

Johanna Rojola (toim.): Raivoa ja lamaannusta. Kiilan albumi 2010
Teos 2010

Perinteikäs yhteiskunnallinen kulttuuriyhdistys Kiila on tarttunut suomalaiseen sarjakuvaan tuoreessa albumissa *Raivoa ja lamaannusta*.

"Politiikka on liian tärkeä asia jätettäväksi poliitikoille", kirjoittaa albumin toimittaja **Johanna Rojola** esipuheessaan ja on aivan oikeassa. On vain sääli, ettei mukana ole enempää raivoa.

Sarjakuvantekijöitä mahtuu albumin kansien parisenkymmentä. Joiltain – esimerkiksi Muhammed-sarjakuvallaan kohahduttaneelta **Ville Rannalta** – on mukana useampiakin lyhyitä tarinoita.

Yhteiskunnallinen asenne kulkee mukana sarjakuvissa läpi albumin, mutta monisyisemmät poliittiset ongelmat loistavat yllättäen poissaolol-

Reindeerspotting – Pako joulumaasta
Ohjaus: Joonas Neuvonen
Käsikirjoitus: Joonas Neuvonen, Sadri Cetinkaya

Reindeerspottingista kirjoiteltiin paljon jo ennen ensi-iltaa. Ei ihme – rovaniemeläisen jätkäporukan Subutexin, pirin ynnä muiden aineiden katkuinen ja nitkuinen tosielämän dokumentti vetää suulaankin kaverin hiljaiseksi.

Dokumentin K18-lätkä ei sinänsä ihmytä, sillä piikki sujahtaa suoneen vähän väliä. Leffan jälkeen päässä kuitenkin pyörii, voiko kukaan sen katsonut oikeasti pitää nähtyä elämäntapaa tavoittelemisen tai edes kokeilemisen arvoisena.

Leffa on avoimuudessaan takuulla toimivaa huumevalistusta, joten myös alaikäisten soisi sen

Ritarikunta: Albumi
Monsp

Vuosituhanen vaihteesta lähtien maailman epäkohtia metaforien avulla sanoiksi pukuun Ritarikunta on useamman vuoden tauon jälkeen taas mukana kuvioissa. *Albumiksi* nimetty albumi sisältää 13 kappaleen verran tuoreella svengillä toteutettua hip-hoppia.

Turkulaislähtöisen rytmiryhmän vokaaleista vastaavat Chyde ja Joe latelevat kokemuksen tuomalla varmuudella rytmikkäiden taustojen tueksi nerokkaita sanaleikkejä.

Mukana on tutun kantaottavaa Ritarikuntaa kuten neljäs raita *Hallussapito* (feat. Huge L) osoittaa, mutta riimejä revitellään entistä enemmän kevyemmistä aihepiireistä. LempiJoe fiilis-

Jaakko Eino Kalevi: Modern Life
Helmi levyt

Musiikinteon ohessa raitiovaunua ajavan, helsinkiläisen Jaakko Eino Kalevin toinen kokopitkä *Modern Life* sisältää kahden vinyylin verran kotikutoista tanssimusiikkia. Diskobiitit ja minimalistiset melodiat kuljettavat kevyen humoristista kokonaisuutta letkeästi eteenpäin.

Jaakko Eino Kalevin musiikista löytyy tunnistettava Helmi Levyt -tatsi. Tuotanto on pienimuotoista ja meininki tulee kuulijaa lähelle. Hiomaton ja spontaanin oloinen soitto tekee musiikin syntyhetken aistittavaksi.

Hulvaton lainaraita *Flexible Heart* on kokolaila tasavahvan levyn selkein hitti. Pelkistetyn taustat ja Jaakko Eino Kalevin huokuva laulu muodostavat yhdessä täydellisen, kasarinostalgiaa tiuku-

laan. Olisin lukenut mielelläni älykästä sarjakuvaa maa-hanmuutosta tai pahoinvointiyhteiskunnasta, mutta monien tarinoiden kohdalla luki- ja saa tyytyä helppoihin nauriihin yksityisautoilijoiden tai ilmastonmuutoksen epäilijöiden kustannuksella.

Onneksi kaikki tekijät eivät yritä tehdä latteaa poliittista statementtia. Parhaiten mieleen jäävät Ville Rannan esseemäiset pohdiskelut ja **Lissu Lehtimajan** leikekuvista koostama suomalaisen naiskuvan syväluotaus.

Oskari Rantala

"Yhteiskunnasta olisi saanut enemmänkin irti."

näkevän.

Kotivideomainen kuvaus tuo tapahtumat suoraan iholle. Samat pojat voisivat asua naapurirapussa. Päähenkilöksi valikoituneen Janin tavoite on yksinkertainen: pitää päästä pois, todellisuudesta ja Rovaniemeltä. Dokumentin loppupuolella Jani löytää elämäänsä valonpilkahduksia Interrail-reissulta Euroopassa – Subutexin käytön mietittyttä.

Elokuvan alkuvaiheessa katsojan tunneskaala pyörii lähinnä inhon ja jopa fyysisen pahan olon tietämällä, mutta lopussa Jani alkaa jo sääliä. Sen verran surullinen on rovaniemeläisen tarina, sekä yhteiskunnan että nuoren miehen itsensä kannalta.

Juha Korhonen

"Aitoa tosi-tv:tä narkareista."

telee vanhoja Suomi-vinyylejä ja setelit vaihtuvat kolikoiksi hyvän tahdon pelejä pelatesa.

Joen soololevyllä tutuksi tullut lemmentuoksi kuuluu myös *Albumilla*.

Lopputuotteena on helpommin lähestyttävää hip-hoppia. Mitään klubihumppaa *Albumi* ei kuitenkaan sisällä, vaan meininki pysyy edelleen rehtinä.

Natanael Sinisalo

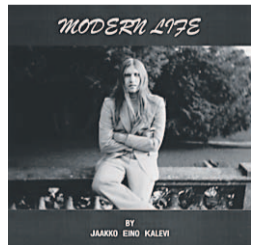
"Säntillistä sanaleikkiä."

van nostatusbiisiin. Kertosäkeen ylimauton "You don't have to say that you love me/ just show how flexible you are" -hokema tukee lempeän parodista kokonaisuutta.

Aavemainen *Fade Away* nojaa Kraftwerk-tyyliin riffiin ja saa aikaan kauniin hypnoottisen tunnelman. *Pleasant Cruise* päättää levyn vanhojen tietokonepelien musiikista ammentavalla, miellyttävästi kuplivalla poljennolla.

Rauli Karjalainen

"Letkeä, hiomaton, humoristinen."

IN ENGLISH

About 40 percent of University of Jyväskylä's graduates of the class of 2008 currently work in a full-time job. About 34 percent have a temporary job and 5 percent are unemployed.

NEWS in BRIEF

Test your physical fitness

JYY'S Subcommittee for Sports will organize the Cooper test for physical fitness on the 5th of May at the Harju Stadium from 5 pm to 8 pm. In the test you will have to run as "far" as you can in 12 minutes. There will also be walking test.

Enrollment for the test is in Korppi.

May Day brings the parties to the streets

THE STUDENTS in Jyväskylä will be celebrating Walpurgis eve and day or "Vappu" on Friday 30th of April and Saturday 1st of May. The celebrations include the capping the Minna Canth -statue on Friday at 6 pm and the Student Union picnic at Harju at noon on Saturday. There will also be several other parties and picnics all around town on both days.

Vappu is the biggest carnival-style party in Finland. The festivities have drawn influence from both academic upper-class and the socialist May Day traditions. For the Finnish political scene right and left May 1st is a day of rallies and speeches. The biggest picnics and gatherings take place in the capital Helsinki.

Most Finnish shops are closed on May 1st. For example the Alko liquor stores will close their door on Friday already at 6 pm and will not open again until next Monday.

Corrections

MAIJU MITRUNEN was in charge of 90 exchange students in Lapland, not 19 as incorrectly mentioned in a caption in a story about student trips in *Jylkkäri* 06/2010.

Leaving is the hardest thing

Heading back after an exchange semester can be even more difficult than leaving home.

THERE'S A SHOCK in both ends of an exchange semester. And the one you encounter back home might be even harder than the initial one.

"For many the exchange might have been one of the highlights of their student days and it feels difficult to return", explains **Solja Ryhänen**, International Coordinator at the University of Jyväskylä.

There are however, a few things one might find helpful when coping with a reverse culture shock.

GET USED to the idea of going home. "Mental preparation is as important as the paperwork", Ryhänen says. The further away you are from home and the longer you have been there, the more time you need.

MIND THE PAPERS. "Most of the questions we get concern paperwork", tells Ryhänen. Make sure you have transcripts of your studies. Check what other papers your home university might also expect.

PAY YOUR DUES. Don't forget to return your books to the library and cancel your lease. "Many exchange

students also have other borrowed things like survival kits", Ryhänen notes.

DON'T EXPECT TOO MUCH. "For example many Finnish exchange students have an idea of Finland, where everything works easily. And then, when something goes wrong, they get disappointed", Ryhänen exemplifies.

LISTEN TO others' stories too. It's not only you, who's life might have changed. You might feel like talking about your exchange all the time, but others might not be interested.

GIVE YOURSELF TIME. "After an exchange you might feel you're in a similar in-between state as before going", Ryhänen says.

"It is important to reflect your experiences and incorporate them to your life in a productive way."

KEEP IN TOUCH. Even though you and your new friends might be heading to different countries, it's possible they are going through the same things. Sharing your experiences helps to ease the counter culture shock and makes sure you'll keep in touch.

Marja Honkonen
paatoimittaja@jyy.fi

COLUMN

Ville Salonen

Five Months without Rye

THERE ARE THREE kinds of students. The confident exchange-goers, the whatever people, and then there those who'd really like to go, but some unexplainable magnetic pull just keeps them stuck in their comfort zone. I used to be one of the latter.

Going on exchange used to be a thought I often played with, but I kept on burying it in excuses. The time never seemed right. Yet, I think the real magnet for me was the travel anxiety that got to me even on shorter trips. Making the decision to go for it took a good deal of determination and encouragement from friends.

Ville Salonen

MANY STUDIES confirm that an exchange year can breath new life into many situations in life. Some seek their identity, others want to break the mould.

The only thing in common seems to be the direction of their personal development. That's why I, too, have now overcome my travel anxiety and even like hanging abroad – a lot.

Still, it might not be a good idea to regard your exchange period just as an self-improvement project. In fact, student exchange is like another freshman year, except that it all happens in half of the time and in English.

It's best just to enjoy the ride and see what you'll end up gaining. In any case, these adventurous couple of months have nurtured me more than oatmeal ever did.

I CANNOT predict how your exchange experience will turn out. There are exchange students that almost seem to be born anew. There are those who feel homesick. Some are all about partying and some all about studying. But above all, there are exchange semesters that are a balanced mix of all of the above.

The balance I found was a combination of hiking on Sundays and dancing away in a chicken costume made of a laundry basket. You run the show, coincidence just adds some flavour.

STUDENT EXCHANGE isn't a time out from reality, just from your old routines. But at least in my case, it has also given a whole lot of new energy and spirit. That is something I will pack in my suitcase, in the space that used to be taken by travel anxiety, and take it back home. You, too, have long odds on having a pleasant exchange: according to a study, more than 90 % of exchange students are happy that they left. Do you think there are as many satisfied Toyota-owners? Yet, they sell.

Still chewing on your nails and being doubtful? That won't cut it. Watch **Mel Gibson's Braveheart** twice, say your Ave Marias and go have a chat with the International Coordinator of your department. Like, now. Have an exchange of your life! Geronimo! (Translation: Essi Varis)

MENOT

POP/ROCK/JAZZ/KLUBIT

Lutakko: Ma 26.4. Brant Björk. To 29.4. Poisonblack + Beyond The Dream. Pe 30.4. Presley Bastards + Austin Lucas + Deathbed + Lighthouse Project. La 1.5. Mokoma. Ma 3.5. Katajainen Kansa. To 6.5. Adept + One Morning Left. Pe 7.5. Hayseed Dixie. La 8.5. Kiuas + Profane Omen + Se Josta Ei Puhuta.

Poppari: Ma 26.4. Monday Club@Elina ja Matias. Ti 27.4. Iida Nurmela D-tutkintokonsertti Pop/Jazz-laulussa. Ke 28.4. Jkl:n ao:n Pop/rock-työpaja. To 29.4. Harmaja.

Pe 30.4. Hi-Q + DJ Chris Robin. La 1.5. Vappupäivän vapaat jamit. La 1.5. Spanky, Wanky & The Funksearchers + DJ Chris Robin. Ma 3.5. Monday Club@Miika Pelkonen. Ti 4.5. Sanna Pääkkösen Päätötkonsertti. Ke 5.5. Dead By You. To 6.5. Caracha / Eero Nurmela päätötkonsertti. To 6.5. Miikka Mäkitalo Päätötkonsertti. Pe 7.5. Liias @ Räisänen. La 8.5. Liias @ Räisänen. Su 9.5. Jamk:n kevätmatinea. Ma 10.5. Monday Club@Elina ja Matias.

Ilokivi: Ke 21.4. искра. Pe 23.4. Paska Kaupunki? La 24.4. Seisomapaikka. Pe 30.4. Homo ei vanhene koskaan. La 8.5. Jkl hardcore punk sessions. **Vakiopaine:** Pe 30.4. Klaus Thunder & Ukkosmaine. La 1.5. Valpurin

Tanssit + Sydänten Punaiset Armeijakunnat. Pe 7.5. 100 km:n Lenkki Yhdelle. La 8.5. Performanssi-klubi.

Red Neck: Pe 7.5. Edward.

Pub Katse: Ma 26.4. Jamit. To 29.4. Kätsy Hatakka (voice of Waltari). Pe 30.4. Kiln. La 1.5. Blood-Stained. Su 2.5. Jamit. Ma 3.5. Jamit. Ke 5.5. Säarelä. Pe 7.5. Day Eleven. La 8.5. Piecemaker & Purple Reckoning. Su 9.5. Jamit.

Jyväshovi: Ti-to 27.–29.4. Tosimiehet Trio. Pe 30.4. Vallu Lukka & Groove President. La 1.5. K.Hyrrä & Kohtalon Tähti. Ti-to 4.–6.5. Blue Star Trio. Pe 7.5. Mikael Konttinen & Nelinpeli. La 8.5. Tommi Seppänen & Amorada. **Paviljonki:** Ti 27.4. Kummanki Kaa.

La 1.5. Vappulounas.

NÄYTTELYT

Alvar Aalto -museo: Galleria: Niin tai näin – vai toisinpäin 23.5. saakka.

Jyväskylän Taidemuseo: Holvi: ISÄ – voimauttavia valokuvia 23.5. saakka. Virtaavia kuvia 23.5. saakka. Oravien aarteita – grafiikkaa 60-luvun kodissa 7.5. alkaen.

Keski-Suomen Museo: Pääsiäismuna 30.5. saakka. Niin tai näin – vai toisinpäin 23.5. saakka.

Suomen käsityön museo ja Suomen kansallispukekkeskus: Paperista taidetta 23.5. saakka. Jokapäiväinen paperimme 23.5. saakka. Näytönpaikka-ikkuna: Punainen 2.5. saakka. Elämän helmiä 4.5. alkaen. Kujalla: Näyttämöpukuja pape-

rista 3.10. saakka.

Keski-Suomen luontomuseo: Mustaleski ja havununna 30.5. saakka.

TEATTERIT

Jyväskylän ylioppilasteatteri: Tyynymies: Ma 26.4. To 29.4. Su 2.5. Ma 3.5. To 6.5.

Jyväskylän kaupunginteatteri: Faijat: Ti 27.4. La 8.5. Heinähattu ja Vilttitossu: Ti 27.4. La 8.5. Ulvova Mylläri: To 29.4. La 8.5.

Huoneteatteri: Sumuista hymyä: Ke 28.4. Myrskykö: Pe 7.5. La 8.5. Su 9.5.

ELOKUVAT

Kampuskino: Ti 27.4. (500) Days of Summer.

ilokivi

OPISKELIJOIDEN OMA LOUNASRAVINTOLA

MA 26.4.

Kasvispihvit, tomaattimjamikastike
Paistettu turskafilé
Yrttikalkkunakastike

MA 3.5.

Kasvislasagne
Siskonmakkara-keitto
Jauheliha-kebabot

TI 27.4.

Kasviskiusaus
Lohipyörökät
Chili con carne

TI 4.5.

Perunaohukaiset,
porkkanamuhennos
Makaronilaatikko
Nakkikastike

KE 28.4.

Ratatouille
Mausteinen broilerpata
Porsaanleike,
sinappikastike

KE 5.5.

Kesäkurpitsavuoka
Silakkapihvit,
kermaviilikastike
Mausteinen lihapata

TO 29.4.

Kasvispizza
Yrttiporkkanasei
Burgundin lihapata

TO 6.5.

Kasvishernekeitto, pannari
Hernekeitto, pannari
Broilerpyörökät

PE 30.4.

Kasvispyttipannu
Broilertortillat
Kirjolahinuggetit

PE 7.5.

Kasvispyörökät
Värikäs uunikala
Jauhemaakapihvit

LOUNAS PÄIVITTÄIN KLO 11–16

Myös vegaanivaihtoehto joka päivä.

Ruokalistat netistä: www.jyy.fi/ruokalistat

Opiskelijahinta 2,60 e sisältää leivän, levitteen ja juoman.
Jatko-opiskelijat 4,70 e, muut 5,70 e

10 kappaleen ruokaliput opiskelijoille 25,00 e,
jatko-opiskelijoille 47,00 e ja muille 57,00 e.

SONAATTIN TOIMIPISTEET Sonaatti restaurants

toimipisteiden ruokalistat netissä: www.sonaatti.fi

JÄRJESTÖT

Lähetä järjestöilmoitukset osoitteeseen ylkkari-jarjestot@lists.jyu.fi. Vain tapahtumat, menot ja ilmoitusasiat. Toimitus varaa oikeuden tarvittaessa lyhentää tai muokata ilmoituksia.

EVANKELISET OPISKELIJAT

Onko kevät on elämän parasta aikaa? Tule jakamaan iloasi ja valoasi niille, jotka vihaava katupölyn katrillia: lauantaan klo 18.30 Lutherin kirkolle (Kansakoulukatu 5)! Tulossa 8.5. Diakonia – vain sop-paa ja saippuaa? – Katja Joronen, 15.5. Saarnaaja ja elämän rajallisuus – Johannes Häkämies. Olet tervetullut myös messuun kirkolle sunnuntaisin kello 12. *EXTRA* Hyriseekö nuottikorvassa? Raikas, leppoi-sa ja sointuva GOSPEL KUORO ENKOREAGE ET-SII JOHTAJAA! Kansioista löytyy niin uudem-paa poprock-tyylistä hengellistä musiikkia kuin hartaita virsisovituksiakin. Laulajia on reilu tusina, tenorista kakkosopraanoon, nuoria aikuisia ja opiskelijoita eri aloilta. Älä siis enää mieti, vaan kysy lisää 30.4. mennessä Päiviltä, 050 5976 248! Info muustakin mukavasta Päiviltä, paivi.luukkainen@jyu.fi tai osoittees-ta www.sley.fi/eo/jkl/

Saimi osaa heittäytyä

Ennen kuin Saimi Hoyer valloitti catwalkit, tuli äidiksi, esiintyi Nelosen säätyttönä ja kriittisenä tuomarina Suomen huippumalli haussa -ohjelmassa, hän ehti olla muun muassa jyvaskyläläinen opiskelija: mustaan pukeutuva runotyttö, joka istui iltoja Vakiopaineessa. Kirjallisuuden, unkarin ja italian yliopisto-opinnot saivat kuitenkin jäädä, kun hänestä tuli kaikkien yllätykseksi malli.

”MÄ OLIN Oriveden opistossa vuoden, suoritin siellä suomalaisen kirjallisuuden appron. Olin niihin aikoihin aivan täynnä Helsinkiä ja sitten Peppi, mun erittäin hyvä ystäväni **Tarja Remes**, meni Jyväskylään. Parin kuukauden päästä hän sai vakuutettua mut siitä, että tulin Jyväskylään. Se oli loistava ratkaisu.

Noin puolitoista vuotta, mitä siellä olin, asuin Jazz-barin yläkerrassa. Sinne kuuluu hirvuisen rumpujen jyske ja sänky hyppi. Muistan, että nukuin koko sen ajan korvatulpat korvissa.

Jyväskylän ajasta on hyviä muistoja. Me istuttiin paljon Vakiopaineessa Pepin kanssa, ja sain myös jyvaskyläläisiä ystäviä, joista yksi oli **Samu-Jussi Koski**. Hänestä tuli myöhemmin muun muassa Marimekon taiteellinen johtaja. Oli hassua, kun myöhemmin meidän tiet kohtasivat Helsingissä muodin parissa.

Olin mustanpuhuvu runotyttö, joka oli vähän hurautunut. Mulla oli paljon suunnitelmia, mutta aina mut kiehotti toimittajan työ. Ne asiat, mitkä toistui suunnitelmissa, olivat kirjoittaminen, Italia ja esiintyminen.

Jyväskylästä lähdin vaihtoon, ekaksi Perugiaan ja sen jälkeen Erasmus-vaihtoon Firenzeen. Mulla oli aina hirvuisen pakote, että haluan muuttaa Italiaan.

Saan kiittää Jyväskylän yliopiston erästä kakkäräpäistä miesprofessoria, joka oli ihan mieletön tyyppi. Hän piti minua vähän hulluna, mutta sai loppujen lopuksi mut toteuttamaan unelmani, ja sitä kautta ajauduin mallin hommiin.

MALLIN URA alkoi, kun olin Bolognassa **Tina Turnerin** konsertissa ystäväni kanssa. Sinne tuli stailisti ja valokuvaaja esittäytymään, ja mä nauroin ihan kuollakseni, että ihan höröloröä. Tällaisia tulee eteen ja niille sanotaan ei.

Mun ystäväni kuitenkin otti valokuvaajan puhelinnumeron ja sanoi: ”Saimi, kyllä sä lähdet kokeilemaan.”

Hän vei mut junaan ja lähetti Milanoon. Loppu on historiaa.

En todellakaan ollut ajatellut mallinuraa aiemmin. Mulla oli musta siilitukka, korva täynnä korviksia ja kuljin mustassa nahkatakissa.

Pystyin pinnittämään asiaa hirvu pitkään, mutta sitten kun se tuli ilmi, se tuli Ilta-Sanomien **Rita Tainola**, joka tunsi mun äitini ja isän, oli nähnyt Ranskan *Ellen* numeron ja

miettinyt, että ketä tämä muistuttaa – herran aika, sehän on Saimi!

Uralta kertyi paljon hienoja kokemuksia. Kun ekan kerran pääsin Amerikan *Elleen* ja kuvia oli kymmenen sivua, kyllä sitä katseli, että oonko se minä.

Tein töitä 13 vuotta, se on tosi pitkä aika tällä alalla. Ne olivat hienoja, rikkaita aikoja.

Mallina osasin ottaa hommasta aika paljon irti, pääsin paljon matkustamaan, tulin kärsivälliseksi ja opin sietämään yksinäisyyttä.

Se on kova maailma. Siellä pitää pystyä luovimaan eteenpäin, että pysyy täysjärkisenä. Kun joka päivä kuulet, että sun ulkonäköä arvostellaan, pitää olla kovat hermot.

Mutta joka leikkiin ryhtyy, se leikin kestäkööt. Eiköhän se ole sama asia tän julkisuuden kanssa.

KYLLÄ MÄ jaan mielipiteitä, mutta sittenpä jaan. Musta on kiva, jos ihmisissä herää, että hitsi toi on ärsyttävä tyyppi. Jos oisin ihan tyhjänpäiväinen, en varmasti olisi tässä.

Suomen huippumalli haussa -ohjelmasta puhutaan, että mä oon suorasanainen. Mieluummin sanon niille tytöille tässä vaiheessa edes pikkuisen kovasti, koska sitten kun ne seisoo Milanon castingissa ja niille sanotaan suoraan päin naamaa, että susta ei oo mihinkään, ne miettii päässään, että voi kun tuossa istuisi Saimi. Mun sanat on ihan hiirenpiipitystä siihen verratuna, mitä ne puhuu maailmalla.

Ohjelman kanssa on ollut hirvuisia menoja. Tämä kolmas kausi on mielenkiintoinen, koska tyttöjen taso on loistava. On kiva puskea heitä eteenpäin.

Parin viime kuukauden ajan ei oikein muuta ole ehtinyt. Mulla on kuitenkin kaksi hyvin pientä poikaa, 1- ja 3-vuotiaat **Kaspar** ja **Hektor** sekä mun mieheni, joten haluan antaa kaiken lopun ajan heille.

Lapset ovat olleet hienoin asia mun elämässäni – meillä on tosi ihana perhe.

OLEN OLLUT elämässäni niin paljon semmoisen heittäytyjä. Kun tapasin mieheni, olin siitä viikon päästä muuttanut Pariisiin hänen perässään. Kun tuli malhehdotus, olin kahden viikon päästä junassa. Sama oli Jyväskylään lähdössä – mennään tunteen mukana.

Mun elämän käännekohtissa ois voinut miettiä ehkä pikkuisen enemmän, mutta onneksi en miettinyt.”

Juha Korhonen
toimittaja@jy.fi

Ilokiven musta laatikko muistutti keskiviikkona 14. huhtikuuta sotasairaala, kun Punaisen Ristin veripalvelu ja JYY järjestivät ylioppilastalolla perinteisen verenluovutustempauksen. Päivän aikana verenluovuttajaksi ilmoittautui peräti 92 henkeä ja paikalla kävi SPR:n arvion mukaan toista sataa kiinnostunutta. "Valitettavasti atk-ongelmien vuoksi jonot kasvoivat pitkiksi, ja moni kääntyi kannoillaan", sairaanhoitaja Pirkko Tuononen pahoittelee. Ilmoittautuneista 66 kelpuutettiin luovuttajiksi, joista peräti 36 oli uusia luovuttajia. "Tarkoitus on, että järjestäisimme uuden luovutustempauksen syyskuun lopulla, jotta syntyisi jatkuvuutta. Silloin nyt luovuttaneet voivat jo tulla antamaan lisää verta", Tuononen selvittää veroluovutuksen rajoituksia.

Svenska litteratursällskapet juhlakiertueella

Aika:
Perjantai 7. toukokuuta 2010

14.00 Svenska litteratursällskapet – kulttuuria ja tiedettä edistävä asiantuntijaorganisaatio, tutkimusjohtaja Christer Kuvaja

Paikka:
Jyväskylän yliopisto,
Humanistinen tiedekunta,
Historica-rakennus, sali H320,
Seminaarinkatu 15, Jyväskylä

14.30 Ett sekel av kamp mot finlandismen – har det gett resultat?, FM Charlotta af Hällström-Reijonen

15.10 Mikä on suomenruotsalainen kansankulttuuri – agraarinen rannikkoseutu ja kaupunkikulttuurin muodot, professori Anna-Maria Åström

SVENSKA LITTERATURSÄLLSKAPET I FINLAND **125** 1885–2010

Jyväskylän yliopiston ylioppilaskunta on noin 12 000 jäsenen edunvalvonta- ja palvelujärjestö.

Haemme äitiysvapaan sijaiseksi Kansainvälisten asioiden sihteeriä

26.7.2010 alkaen tai sopimuksen mukaan.

Kansainvälisten asioiden sihteerin tehtävänä on muun muassa kehittää ylioppilaskunnan kansainvälistä toimintaa ja kansainvälisten opiskelijoiden edunvalvontaa sekä hallinnoida JYYn kehitysyhteistyöprojekteja ja tukea Erasmus Student Network -toimintaa. Lisäksi hän toimii kansainvälisen toiminnan ja kehitysyhteistyön valiokuntien sihteerinä sekä on mukana organisoimassa näiden sektoreiden toimintaa ja tapahtumia. Kansainvälisten asioiden sihteeri työskentelee puolet työajastaan yliopiston kansainvälisissä palveluissa, missä tehtäviin kuuluu muun muassa ulkomaalaisten opiskelijoiden vastaanoton ja tutoroinnin organisointi lukukausien alussa. Työhön kuuluu asiakaspalvelua ja jonkin verran esiintymistä. Työkielenä käytetään noin puolet työajasta englantia.

Haemme joukkoomme innostavaa kielitaitoista organisoojaa monikulttuuriseen työympäristöön. Hakijalta edellytetään yliopiston ja ylioppilaskunnan tuntemusta, erinomaista suomen ja englannin kielen suullista ja kirjallista taitoa sekä korkeakouluopintoja. Kansainvälisen koulutus- ja sosiaalipolitiikan tuntemus sekä kokemus projektityöstä katsotaan hakijalle eduksi. Toimi JYYn henkilöstöohjesäännön alainen. Tehtävästä maksettava palkka on 1649,42 e/kk.

Hakemukset liitteineen toimitetaan tiistaihin 11.5.2010 klo 14.00 mennessä osoitteeseen Jyväskylän yliopiston ylioppilaskunta, Keskussairaalan tie 2, 40600 Jyväskylä osoitettuna JYYn hallitukselle. Kuoreen tunnus "kv-sihteerin sijaisuus". Hakemuksia ei palauteta. Haastattelut ja valinta suoritetaan viikolla 20.

Lisätietoja:

Ylioppilaskunnan pääsihteeri:
Minna Oinas, 010 4234 501, paasihteeri@jyy.fi
Ylioppilaskunnan hallituksen puheenjohtaja:
Johanna Pietiläinen, 010 4234 508

**TEATTERIELÄMYS ON
TÄJUNNANRÄJYTTÄVÄ
KOKEMUS!**

Ja tiedoksi Sinulle opiskelija, se on lisäksi vielä tosi edullista!

VIIMETIPPA-lipulla pääset musikaaliin 10 €/kpl (norm. 23 €)

puhenäytelmään 5 €/kpl (norm. 15 €)

tuntia ennen esitystä opiskelijakorttia näyttämällä.

Liity myös Facebookissa Viimetipalla teatteriin -ryhmään ja tiedät enemmän.

jyväskylä.fi/kaupunginteatteri

JYVÄSKYLÄN KAUPUNGIN TEATTERI!

Jylkkärin löytää myös Naamakirjasta:

I ♥ Jyväskylän Ylioppilaslehti